

เวลา สังขาร ผันแปร

Time, Body, Change

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561-2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

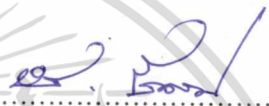
.....กิตติ แสงแก้ว.....

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ ดอนประเสริฐ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวัล อ่ำสมคิด)

.....กฤษ งามสม.....

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนchol ศิริจุติเจริญ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวัล อ่ำสมคิด)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	เวลา สังขาร ผันแปร
	Time, Body, Change
ชื่อ	นาย ฐานันท์ นาคสุวรรณ
รหัสนักศึกษา	58020458
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561-2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัชวาล อ่ำสมคิด

บทคัดย่อ

พลังการขับเคลื่อนชีวิตในทุกสรรพสิ่งอยู่ภายใต้กฎแห่งธรรมชาติของการเวลาที่จะนำพา
สังขารไปสู่การเกิด แก่ เจ็บ ตาย สถานะเช่นนี้สำหรับสิ่งมีชีวิตถือว่าเป็นสภาพที่ทนได้ยากกับมนุษย์
นั้นที่เรียกการเผชิญกับสิ่งเหล่านี้ว่าความ “ทุกข์” ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่ตกอยู่ในสภาพนี้ที่ค้นหา
ทางออกแห่งทุกข์ ด้วยหลักธรรมอันนำมาซึ่งความเข้าใจและการปล่อยวาง

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์เล่มนี้มีความสำเร็จล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลือ และกรุณาจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัชวาล อ่ำสมคิด ที่คอยช่วยให้คำแนะนำด้านแนวความคิดและชี้แนะมุมมองให้ข้าพเจ้านั้นมีแนวทางในการสร้างสรรค์งานศิลปะต่อไป ขอขอบคุณท่านอาจารย์ทุกท่านที่คอยแนะแนวการสร้างสรรค์ศิลปะให้มีกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่แปลกใหม่

ข้าพเจ้าขอกราบบิดาและมารดา ซึ่งเป็นบุคคลที่ทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จมาจนถึงทุกวันนี้ในทุกๆด้าน และกราบขอบคุณคุณป้าของข้าพเจ้าที่ส่งเสริมให้มีโอกาสที่ดี ด้วยความเคารพยิ่ง ทำยสุดขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่ข้าพเจ้ารู้จักที่ได้คอยให้ความช่วยเหลือกันและกันเสมอมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 ขอบเขตของโครงการ	4
บทที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับ	5
2.1 อิทธิพลทางรูปแบบศิลปะ	5
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	8
2.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์	14
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	15
3.1 การพัฒนาภาพร่างและแบบจำลอง	16
3.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	21
บทที่ 4 บทวิเคราะห์	26
4.1 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ	26
4.2 การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	42
บทที่ 5 บทสรุป	56
ภาพผลงาน	57
บรรณานุกรม	61
ประวัติผู้เขียน	62

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ภาพดอกทานตะวัน ของ Van Gogh	7
ภาพที่ 2.2 ภาพ Garçon à la Pipe (Boy with a Pipe) ของ Pablo Picasso	7
ภาพที่ 2.3 ศิลปิน Garret Kane	9
ภาพที่ 2.4 ผลงาน GOLEMECHA	9
ภาพที่ 2.5 ผลงาน CHLOROSAPIENS	10
ภาพที่ 2.6 ผลงาน SERAPHOIDS	10
ภาพที่ 2.7 ผลงาน SYMBIOTICS	11
ภาพที่ 2.8 ศิลปิน James Doran-Webb	12
ภาพที่ 2.9 ผลงาน Two Rutting Stags	12
ภาพที่ 2.10 ผลงาน The Bust of the Young Monarch	13
ภาพที่ 2.11 ผลงาน Rococo the Jumping Stallion	13
ภาพที่ 2.12 ผลงาน Florence and her mate	14
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 1 แบบที่ 1	16
ภาพที่ 3.2 แบบจำลองผลงานชั้นที่ 1	16
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 1 แบบที่ 2	16
ภาพที่ 3.4 แบบจำลองผลงานชั้นที่ 2	16
ภาพที่ 3.5 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 1 แบบที่ 3	17
ภาพที่ 3.6 แบบจำลองผลงานชั้นที่ 3	17
ภาพที่ 3.7 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 2 แบบที่ 1	18
ภาพที่ 3.8 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 2 แบบที่ 1	18
ภาพที่ 3.9 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 2 แบบที่ 2	18
ภาพที่ 3.10 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 2 แบบที่ 3	18
ภาพที่ 3.11 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 2 แบบที่ 3	18
ภาพที่ 3.12 แบบจำลองร่างผลงานชั้นที่ 3	19
ภาพที่ 3.13 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 3 แบบที่ 1	20
ภาพที่ 3.14 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 3 แบบที่ 1	20
ภาพที่ 3.15 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 3 แบบที่ 2	20
ภาพที่ 3.16 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 3 แบบที่ 2	22
ภาพที่ 3.17 แบบจำลองผลงานชั้นที่ 3	22

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.18 ภาพวัสดุอุปกรณ์ 1	23
ภาพที่ 3.19 ภาพวัสดุอุปกรณ์ 2	24
ภาพที่ 3.20 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ขั้นตอนที่ 1	24
ภาพที่ 3.21 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ขั้นตอนที่ 2	25
ภาพที่ 4.1 รูปทรงผลงาน “สังฆารต่อชีวิต” มุมมอง	27
ภาพที่ 4.2 รูปทรงผลงาน “สังฆารแห่งการคืนริน” มุมมอง	28
ภาพที่ 4.3 รูปทรงผลงาน “สังฆารอันเป็นทุกข์” มุมมอง	29
ภาพที่ 4.4 เส้นแกนในรูปทรงในผลงานชิ้นที่ 1	30
ภาพที่ 4.5 เส้นแกนรูปทรงในผลงานชิ้นที่ 2	31
ภาพที่ 4.6 เส้นแกนรูปทรงในผลงานชิ้นที่ 3	32
ภาพที่ 4.7 ลักษณะผิวในผลงานชิ้นที่ 1	33
ภาพที่ 4.8 ลักษณะผิวในผลงานชิ้นที่ 2	34
ภาพที่ 4.9 ลักษณะผิวในผลงานชิ้นที่ 3	35
ภาพที่ 4.10 ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 1	36
ภาพที่ 4.11 ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 2	37
ภาพที่ 4.12 ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 3	38
ภาพที่ 4.13 น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงาในผลงานชิ้นที่ 1	39
ภาพที่ 4.14 น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงาในผลงานชิ้นที่ 2	40
ภาพที่ 4.15 น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงาในผลงานชิ้นที่ 3	41
ภาพที่ 4.16 เอกภาพในผลงานชิ้นที่ 1	43
ภาพที่ 4.17 เอกภาพในผลงานชิ้นที่ 2	44
ภาพที่ 4.18 เอกภาพในผลงานชิ้นที่ 3	45
ภาพที่ 4.19 คุณภาพในผลงานชิ้นที่ 1	47
ภาพที่ 4.20 คุณภาพในผลงานชิ้นที่ 2	48
ภาพที่ 4.21 คุณภาพในผลงานชิ้นที่ 3	49
ภาพที่ 4.22 จังหวะในผลงานชิ้นที่ 1	50

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.23 จังหวะในผลงานชั้นที่ 2	51
ภาพที่ 4.24 จังหวะในผลงานชั้นที่ 3	52
ภาพที่ 4.25 สัดส่วนในผลงานชั้นที่ 1	53
ภาพที่ 4.26 สัดส่วนในผลงานชั้นที่ 2	54
ภาพที่ 4.27 สัดส่วนในผลงานชั้นที่ 3	55

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ที่มาและความสำคัญของผลงานข้าพเจ้ามีความสนใจในธรรมชาติรอบ ๆ ตัวและสีสันของใบไม้อันหลากหลายรูปแบบลักษณะของพืชมีความแตกต่างกันตามชนิดไม่ว่าจะเป็นส่วนของกิ่งใบและรากในบางลักษณะของสิ่งที่ได้กล่าวมาอาจมีลักษณะที่คล้ายกับรูปทรงของคน สัตว์ สิ่งมีชีวิตตามจินตนาการแต่ละบุคคล การสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าได้นำใบไม้มาเป็นวัสดุหลักในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าเห็นว่าใบไม้มีรูปร่างและสีสันคล้ายกับผิวหนังที่ดูบอบบาง

นอกเหนือจากบทความที่ข้าพเจ้าเกริ่นมาข้างต้นนี้เนื้อหาที่ใช้กับการสร้างสรรค์ยังสัมพันธ์กับข้อมูลทางชีวภาพของใบไม้ไม่ว่าจะมีรูปร่าง ขนาดและสีสน้อย่างไร หน้าที่สำคัญของใบไม้ก็คือ การสร้างอาหารให้แก่พืชชนิดนั้นๆ ใบไม้เป็นเหมือนโรงอาหารของพืชมีหน้าที่รวบรวมวัตถุดิบและสร้างเป็นอาหารก่อนที่จะส่งต่อไปยังส่วนต่างๆของพืชทั้งต้นให้เจริญงอกงามต่อไป

ทำไมใบไม้จึงเปลี่ยนสี: การเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลคือสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนสีของใบไม้ กล่าวคือในฤดูร้อนจะมีช่วงเวลากลางวันที่ยาวนานกว่าช่วงกลางคืนมีแสงแดดและดินที่อุดมด้วยน้ำเพียงพอพืชก็จะทำการสร้างอาหารด้วยกระบวนการสังเคราะห์แสง และเก็บสำรองอาหารไว้ในรูปของแป้ง เมื่อฤดูใบไม้ร่วงหรือฤดูหนาวย่างกรายเข้ามาอากาศเริ่มเย็นลงช่วงเวลากลางวันที่สั้นลงสลับกับช่วงกลางคืนที่ยาวนานขึ้นปรากฏการณ์เหล่านี้จะเป็นสัญญาณเตือนให้ต้นพืชรู้ว่ากำลังจะต้องเผชิญหน้ากับภาวะที่จะไม่มีน้ำและแสงแดดเพียงพอต่อการสร้างอาหารอีกต่อไป ต้นไม้ต่างๆ จึงต้องสร้างอาหารเก็บสะสมไว้ให้เพียงพอในฤดูร้อน และลดการผลิตอาหารในฤดูหนาวอีกทั้งพืชยังต้องลดการใช้พลังงานในทุกรูปแบบเพื่อให้สามารถผ่านสภาวะอันโหดร้ายไปได้แม้จะต้องทำการสลายใบของมันทิ้งไปเพื่อลดการใช้พลังงานปรากฏการณ์ที่นำไปสู่การเปลี่ยนสีของใบไม้ด้วยก็ตามกลไกการเปลี่ยนสีของใบไม้: คลอโรฟิลล์เป็นรงควัตถุสีเขียวที่มีอยู่บนใบไม้จนทำให้ใบไม้ทั้งใบกลายเป็นสีเขียวคลอโรฟิลล์เป็นสารประกอบที่ไม่เสถียรสลายตัวได้ด้วยแสงอาทิตย์แต่พืชก็สามารถสร้างคลอโรฟิลล์ขึ้นมาใหม่ได้ถ้ามีแสงแดดและอากาศที่อบอุ่นเป็นวัตถุดิบในฤดูร้อนคลอโรฟิลล์จะสลายตัวด้วยแสงแดด และจะถูกสร้างขึ้นมาทดแทนอย่างสม่ำเสมอเช่นกัน เพื่อรักษาระดับปริมาณคลอโรฟิลล์ไว้ให้เหมาะสมต่อกระบวนการสังเคราะห์ด้วยแสงจึงทำให้ใบไม้มีสีเขียวอยู่

เสมอ แต่ในความเป็นจริงแล้วกลอโรฟิลล์ไม่ได้เป็นรงควัตถุชนิดเดียวที่อยู่ในใบไม้ ยังมีรงควัตถุชนิดอื่นๆ (<http://nstda.or.th> : ออนไลน์)

ปรกติแต่เดิมข้าพเจ้าก็มีปัญหาด้านสุขภาพอยู่แล้วโดยเฉพาะภูมิแพ้ทางอากาศที่เป็นโรคประจำตัวทำให้มีโรคภัยไข้เจ็บต่างๆตามมามากมาย จึงพยายามอยู่ห่างจากสารเคมี ฝุ่นละออง หรือมลพิษทางอากาศที่จะทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพอันเกิดจากวิถีชีวิตประจำวันที่หลีกเลี่ยงได้ยาก มันทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้เป็นกังวลกับอาการเจ็บป่วยเหล่านั้น ทั้งในยามที่เจอเรื่องราวหรือปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจเข้ามาในชีวิต ทำให้ข้าพเจ้ากลายมามีอาการเหมือนคนเป็นโรคซึมเศร้า โรคซึมเศร้าคืออารมณ์ที่เปลี่ยนไปมีอาการกลายเป็นคนเศร้าสร้อย หดหู่ สะเทือนใจง่าย ร้องไห้บ่อย เรื่องเล็กน้อยๆ ก็ดูเหมือนจะอ่อนไหวไปหมด บางคนอาจไม่มีอารมณ์เศร้าชัดเจนจิตใจหม่นหมองไม่แจ่มใส ไม่สดชื่นเหมือนเดิม บางคนอาจมีความรู้สึกเบื่อหน่ายไปหมดทุกสิ่งทุกอย่าง สิ่งที่เคยเคยทำแล้วเพลินใจหรือสบายใจ เช่น ฟังเพลง พบปะเพื่อนฝูง เข้าวัด ก็ไม่อยากจะทำหรือทำแล้วก็ไม่ทำให้สบายใจขึ้น บ้างก็รู้สึกเบื่อไปหมดตั้งแต่ตื่นขึ้นมา บางคนอาจมีอาการหงุดหงิดฉุนเฉียวง่าย อะไรก็ดูขวางหูขวางตาไปหมด กลายเป็นคนอารมณ์ร้าย ไม่ใจเย็นเหมือนก่อน (med.mahidol.ac.th:ออนไลน์)

ข้าพเจ้าหาแนวทางในการปรับตัว หรือหาสิ่งที่ช่วยทำให้จิตใจผ่อนคลายความทุกข์ใจลง ร่วมกับการให้ยารักษาโรคในช่วงที่เห็นว่าจำเป็นโดยใช้ธรรมะตามหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาเข้ามาปรับทัศนคติต่อความคิดของตัวเองในการมองโลกใหม่ ควบคู่กับธรรมชาติ พืช ต้นไม้ที่สามารถคายออกซิเจนบริสุทธิ์ทั้งยังให้ความร่มรื่นทำให้รู้สึกสบายเวลาที่ได้อยู่ใกล้ความหลากหลายของระบบนิเวศที่ปราศจากเทคโนโลยีมันทำให้ข้าพเจ้าเหมือนได้ละทิ้งความวุ่นวายต่างๆ ข้าพเจ้านำทั้งสองสิ่งเหล่านี้มาบำบัดทั้งกายและจิตใจของตนระหว่างนั้นก็ทำให้ตัวเองได้หันมาใส่ใจชีวิตรอบข้างมากขึ้นจึงเกิดเป็นความสนใจ

เหตุผลที่ข้าพเจ้าหยิบยกเอาใบไม้ที่มีความหลากหลายทั้งสีและรูปร่างมาสร้างสรรค์ผลงานนั้น เนื่องจากความหลากหลายเหล่านี้ยังให้ความหมายแบบที่ข้าพเจ้าต้องการ ความหมายโดยนัยหรือหมายถึง ความหมายของคำหรือข้อความในแง่มุมอื่นๆ ที่มีใช้ความหมายหลักหรือความหมายที่รู้กันโดยทั่วไป เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า"ความหมายแฝง"นั่นเอง (th.wikipedia.org,2562:online)

ยกตัวอย่างความหมายของใบไม้โดยนัยเช่น ลักษณะใบไม้ที่เขียวลวกก็ให้ความรู้สึกถึงผิวหนังของสัตว์ที่เขียวลวกเช่นกัน ลักษณะของกิ่งไม้ที่คล้ายกันกับเขาของกวาง สีของใบไม้ที่สามารถสร้างลวดลายบนหนังสัตว์ เส้นบนใบไม้มีพื้นผิวราวกับเส้นเลือดของสัตว์ เป็นต้น

การแปรผันของอินทรีสารที่เปลี่ยนไปตามการเวลาซึ่งทุกสรรพสิ่งมีเหมือนกันหมดในธรรมชาติถึงจุดเริ่มและจุดสิ้นสุดนำไปสู่การเกิดแก่เจ็บตาย เมื่อมีเรื่องของ การเกิด แก่ เจ็บ ตาย ในแง่ความคิดของมนุษย์ มันก็จะโยงเข้าสู่หลักของความเชื่อตามหลักของพระพุทธศาสนา ซึ่งมีได้สอนแต่นามธรรมอย่างเดียว พุทธศาสนาสอนทั้งรูปธรรมและนามธรรมวัฏจักรสังขารของมนุษย์ล้วนเริ่มจากเกิด เมื่อเกิดแล้วก็โต ล่วงเข้าสู่วัยชรา สุดท้ายก็โรยราดับสูญในที่สุด มนุษย์เราทุกคนเกิดมาล้วนต้องตายตามความเป็นไปของสัตว์โลกหมุนเวียนไปอย่างนี้ (goodlifeupdate.com 2019:ออนไลน์)

สังขารคือร่างกาย ตัวตนอันหมายถึงสิ่งที่ถูกปัจจัยปรุงแต่งสิ่งที่เกิดจากเหตุปัจจัย ดังนั้นจึงครอบคลุมทั้งฝ่ายรูปธรรมและนามธรรมอย่างครบถ้วน ดังนั้นจึงมีความหมายที่กว้างขวางครอบคลุมแทบถ้วนทุกสรรพสิ่งสังขารยังแบ่งออกได้เป็นดังนี้

ฝ่ายรูปธรรมนั้นหมายถึงสิ่งที่สัมผัสหรือรับรู้ได้ด้วยอายตนะทั้ง ๕ อันมี ตา หู จมูก ลิ้น กาย จึงหมายถึงสิ่งที่ป็นวัตถุธาตุทั้งหลายทั้งปวง ต่างก็ล้วนเป็นสังขารเกิดจากการปรุงแต่งทั้งสิ้น ตั้งแต่สิ่งที่ใหญ่โตเช่นจักรวาล โลก ครอบคลุมลงไปถึงแม้แต่สิ่งที่เล็กละเอียดเช่นอะตอม มนุษย์ สัตว์ สิ่งของฝ่ายนามธรรมนั้น หมายถึงสิ่งที่สัมผัสหรือรับรู้ได้ด้วยใจ ไม่มีตัวตนแก่นแกนแท้จริงเป็นการสัมผัสรู้ได้ด้วยจิตหรือใจนั่นเอง เช่น ขันธ์ทั้ง ๕ ความคิด จิต สมภาณี ญาณ องค์ฌานต่างๆ ต่างก็ล้วนเกิดแต่เหตุปัจจัยปรุงแต่งขึ้นเพียงแต่ไม่มีรูปร่างตัวตนให้รู้ได้เพียงแต่สัมผัสได้ด้วยใจ (http://www.nkgen.com:ออนไลน์)

โดยวัสดุ “ใบ ไม้” ที่ข้าพเจ้านำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานก็ถือว่าเป็นสิ่งมีชีวิตที่เป็นรูปธรรมอย่างหนึ่งซึ่งดำเนินไปตามวัฏจักรจักรของสิ่งแวดล้อมที่สัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิตทั้งหลายเช่นเดียวกับสัตว์และมนุษย์ จึงมีการ โรยราไปตามธรรมชาติ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

การตีความหมายในเชิงเปรียบเทียบระหว่างการร่วงหล่นของใบไม้ในธรรมชาติกับความโรยลาของสังขารมนุษย์มีความคล้ายกันตามคำสอนในพระพุทธศาสนาได้แสดงให้เห็นถึงสังขารเกี่ยวกับการเกิด แก่ เจ็บ ตายเป็นเรื่องอนิจจังของชีวิตในผลงานศิลปะของข้าพเจ้าเพื่อเผยแพร่เทคนิคความรู้จากการทำงานประติมากรรมโดยใช้วัสดุธรรมชาติประเภทใบไม้แห้ง

1.3 ขอบเขตของโครงการ

เลือกใช้วัสดุประเภท ใยไม้แห้ง มาสร้างสรรค์ผลงาน
ผลงานเลือกใช้รูปทรงอินทรีรูปเช่นรูปทรงของคนและสัตว์แสดงกิริยาท่าทางภายในผลงาน
ประติมากรรมมีการใช้แสงไฟเพื่อช่วยเสริมสร้างบรรยากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลที่ได้รับ

2.1 อิทธิพลทางรูปแบบศิลปะ

ผลงานชุด “เวลา สังขาร ผันแปร” เป็นผลงานกึ่งเหนือจริงตาสีที่บอกเล่าจากเรื่องราวใกล้ตัวถึงชีวิตการเวียนว่ายตายเกิดชีวิตที่สัมพันธ์กัน มีพัฒนาการเป็นไปตามลำดับและเวียนมาบรรจบณจุดเริ่มต้นใหม่ แล้วเวียนซ้ำต่อไปผสานความเหนือจริงให้ตัวผลงานมีเรื่องราวของเหตุและผลที่แตกต่างกันออกไปซึ่งก็ได้อิทธิพลและรูปแบบศิลปะดังนี้

2.1.1 ลัทธิเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ (Expressionism)

คือขบวนการทางวัฒนธรรมที่เริ่มขึ้นในเยอรมนีเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นปฏิกิริยาต่อปฏิฐานนิยม (positivism) และขบวนการศิลปะอื่นๆ เช่นธรรมชาตินิยม (Naturalism) และศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ It sought to express the meaning of “being alive” วัตถุประสงค์ของขบวนการนี้คือการแสวงหาความหมายของ “ความรู้สึกมีชีวิตชีวา (being alive) และประสบการณ์ทางอารมณ์แทนความเป็นจริงทางวัตถุ แนวโน้มของศิลปินกลุ่มนี้จะบิดเบือนความเป็นจริงเพื่อที่จะแสดงผลที่มีต่ออารมณ์และเป็นศิลปะอัตวิสัย (subjective art form) เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ปรากฏในงานศิลปะหลายรูปแบบที่รวมทั้ง จิตรกรรม, วรรณกรรม, การละคร, ภาพยนตร์, สถาปัตยกรรม และดนตรี และมักจะเป็นคำที่มีนัยยะถึงอารมณ์รุนแรงภายใน (angst) โดยทั่วไปแล้วจิตรกรเช่นแม็ทไทท์ฮัสกรินวอลด์ และเอลเกอร์ โกล์ทิงเจอร์เรียกได้ว่าเป็นจิตรกรเอ็กซ์เพรสชันนิสม์แม้ว่าจะเป็นคำที่มักจะใช้กับงานศิลปะของคริสต์ศตวรรษที่ 20 ก็ตามสมัย เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ในช่วงเวลาเดียวกันกับที่กลุ่มโฟวิสม์อุบัติขึ้นที่ฝรั่งเศส และเยอรมันก็มีกลุ่มเอ็กซ์เพรสชันนิสม์เกิดขึ้นมาใหม่เหมือนกัน โดยศิลปินกลุ่มนี้ได้รับอิทธิพลแนวคิด คตินิยมจาก ฟาน กอห์ก และ โกแกง โดยตรงนั้นคือการแสดงออกถึงอารมณ์ภายในอันเร้าร้อนรุนแรงการใช้สี และการตัดเส้นรอบนอก เพื่อให้รูปทรงเด่นชัดและแจ่มกร้าว พวกเขาสะท้อนแนวคิดที่เกี่ยวกับสังคม การเมือง แสดงความสกปรก ความหลอกลวง ความเลวร้ายของสังคม ต่างจาก โฟวิสม์ ซึ่ง พวกเขาคิดว่า ศิลปกรรมของยุโรปโดยทั่วไปมีแนวโน้มการแสดงออกไปในด้านที่หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับความจริง ศิลปินต่างแสวงและปิดบังโลกแห่งความเป็นจริง คำนี้ถึงความงามแต่อย่างเดียว ทำให้มันดูสง่าเป็นของเข้าใจยาก ศิลปินทั้งสองกลุ่มไม่ได้ยึดแนวทางดั้งเดิม เรียกว่า พวกเขา มีความคิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความงามทางศิลปะก็ว่าได้ แล้วหันมาเสนองานที่กล้าเผชิญหน้าตรงๆระหว่างโลกและมนุษย์แต่การแสดงออกของทั้งสองกลุ่มก็มีแนวทางแตกต่างกัน โฟวิสม์ ใช้อารมณ์สร้างรูปแบบส่วน “เอ็กซ์เพรสชันนิสม์” ปล่อยให้รูปแบบแสดงอารมณ์ (kitzmidnight.wordpress.com:ออนไลน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ศิลปะรูปธรรม (Abstract)

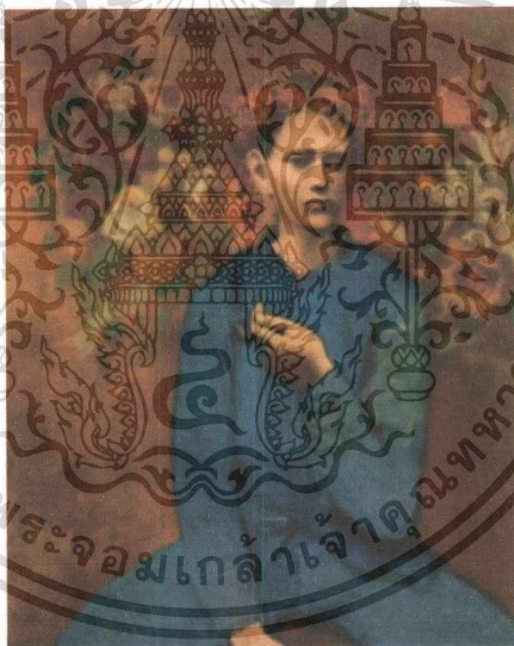
ผู้ที่ริเริ่มศิลปะนามธรรมคือ วาสลีย์ แคนดินสกี ชาวรัสเซีย เขากล่าวว่าความสำคัญของจิตรกรรมอยู่ที่ความรู้สึกของสีและการจัดรูปทรง (Colour of Form) สำหรับการถ่ายทอดออกมาเป็นศิลปะนั้น แคนดินสกีคำนึงถึงหลักสองอย่าง คือ-ความรู้สึกภายนอกและความรู้สึกภายในศิลปะนามธรรมซึ่งให้เห็นการละทิ้งค่านิยมในการสร้างสรรค์ภาพให้มีความสมจริงของวงการศิลปะ การวาดภาพโดยที่ไม่เน้นความสมจริงนี้อาจแสดงไว้เพียงเล็กน้อย บางส่วน หรืออาจจะแสดงไว้โดยสมบูรณ์ทั้งชิ้นงาน ศิลปะนามธรรมคงอยู่ต่อเนื่องเรื่อยมา แม้แต่ศิลปะที่พยายามจะทำให้มีองค์มากที่สุดในที่สุดก็อาจจะเรียกได้ว่าเป็นศิลปะนามธรรม และตั้งแต่การแสดงภาพอย่างสมบูรณ์แบบเริ่มมีความยุ่งยากที่จะเข้าถึงแก่นแท้ งานศิลปะที่ใช้ความเป็นอิสระและแตกต่างไปจากเดิมทั้งรูปแบบและการใช้สีซึ่งมีความเด่นสะดุดตาที่อาจถูกเรียกว่าเป็นศิลปะนามธรรมได้ด้วยเช่นกัน ศิลปะนามธรรมโดยสมบูรณ์คือศิลปะที่ไม่สามารถโยงเข้ากับแหล่งอ้างอิงรูปธรรมใดได้เลย ตัวอย่างเช่น ในศิลปะนามธรรมทรงเรขาคณิตน้อยครั้งที่จะพบแหล่งต้นตอของแนวคิดหรือรูปทรงที่ปรากฏเป็นรูปธรรมในธรรมชาติ ซึ่งทั้งศิลปะรูปแบบตายตัวและศิลปะนามธรรมโดยสมบูรณ์ต่างก็มีความเฉพาะตัวที่เหมือน แต่ศิลปะรูปแบบตายตัวและศิลปะเสมือนจริง (หรือศิลปะสำนึกนิยม) มักจะมีบางส่วนที่เป็นนามธรรมปรากฏด้วยอยู่บ่อยครั้ง

1. สุนทรียภาพและรูปแบบประติมากรรมนามธรรม
2. ใช้รูปทรงอิสระ ไม่มีข้อแม้ในเรื่องของรูปทรง เป็นลักษณะสากลโลกไม่บ่งบอกชาติหรือลักษณะของแต่ดินแดน
3. ถ่ายทอดการรับรู้ พื้นผิวแสง และติดตามความต้องการของศิลปิน
4. รูปภาพที่ออกมา สามารถสื่อให้คนดูอิสระที่จะคิดอย่างไรก็ได้ตามเหตุผลของตนเอง ไม่มีถูกหรือผิด (th.wikipedia.org 2561: online)

งานแบบนามธรรม หรือ Abstract นั้น มีแนวคิดมาจากหลายๆ แล้วศิลปินแบ่งได้เป็น 2 แนว คือ วัตถุวิสัย และจิตวิสัย เป็นคู่ตรงกันข้าม ศิลปินแบบวัตถุวิสัยนั้นเชื่อว่าความจริงอยู่ภายนอก ศิลปินที่เชื่อแบบนี้ก็จะพยายามวาดภาพออกมาให้เหมือนจริงมากที่สุดตามที่ตาเห็น แต่พวกจิตวิสัยนั้น เชื่อว่าความจริงคือสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจ ศิลปินแนวนามธรรมคือคนกลุ่มนี้ ดังนั้น งานจึงมุ่งสะท้อนสัจจะภายใน ที่ไม่ใช่แค่ตาจะมองเห็นตัวอย่าง

ภาพที่ 2.1 ภาพดอกทานตะวัน ของ Van Gogh

ภาพที่ 2.2 ภาพ Garçon à la Pipe (Boy with a Pipe) ของ Pablo Picasso

ศิลปะแบบที่เป็นรูปธรรมนั้น เป็นการเล่าเรื่องราวใครทำอะไร หรือมีอะไรอย่างเช่น ภาพดอกทานตะวัน (ของแวน โก๊ะ) ภาพเด็กถือไปป์ (ของปีกัสโซ) แต่ศิลปะแบบนามธรรมไม่ได้มีเรื่องแบบนั้น จนบางคนพูดว่า “คุณไม่รู้เรื่อง” จริงๆ ต้องเข้าใจก่อนว่า ในทัศนศิลป์นั้น เรื่องมันมีนิดเดียว อย่างเช่น ภาพดอกทานตะวัน ของแวน โก๊ะนั้น เรื่องของมันก็คือ ดอกทานตะวันในแจกัน แต่ตัวเอง ถ้ามารู้เรื่องแล้วได้อะไรขึ้นมา เพราะจริงๆ แล้ว คุณค่าของงานศิลป์นั้นอยู่ที่ด้านอื่นๆ อีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านสุนทรียภาพ ด้านความงาม ความจริง ความมีชีวิต ความรู้สึก ซึ่งคนดูสามารถสัมผัสได้(mymondaysite.wordpress.com : online)

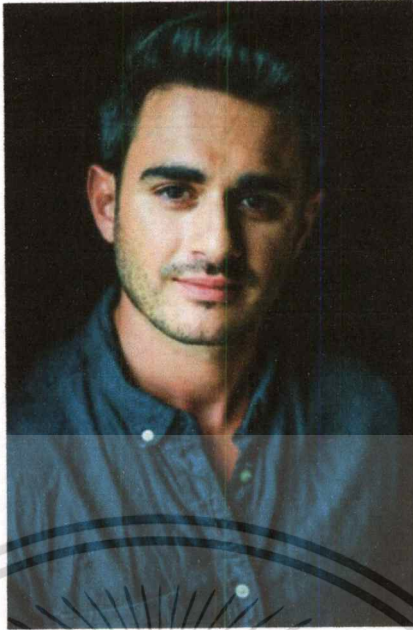
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

2.2.1 การ์เร็ตต์เคน (Garret Kane) ข้าพเจ้าได้พบเห็นผลงานของศิลปินคนนี้จากการสืบค้นข้อมูลเพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าจากสื่อออนไลน์ โดยเหตุที่ชอบผลงานของศิลปินคนนี้ที่ผลงานจะออกแนวเหนือธรรมชาติ และมีลวดลายช่องว่างระหว่างชิ้นส่วนเพื่อให้แสงไฟลอดผ่าน บนตัวงานทำให้ดึงดูดสายตา-รูปแบบนี้ก็มิผลอยู่ในผลงานชุดหนึ่งของข้าพเจ้าด้วย การผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีกับความ-เป็นธรรมชาติบนตัวผลงานของเขา รูปแบบของผลงานศิลปินทำให้ข้าพเจ้าชวนนึกถึงเครื่องจักรและความเป็นหุ่นยนต์ ทำให้ดูแปลกดี

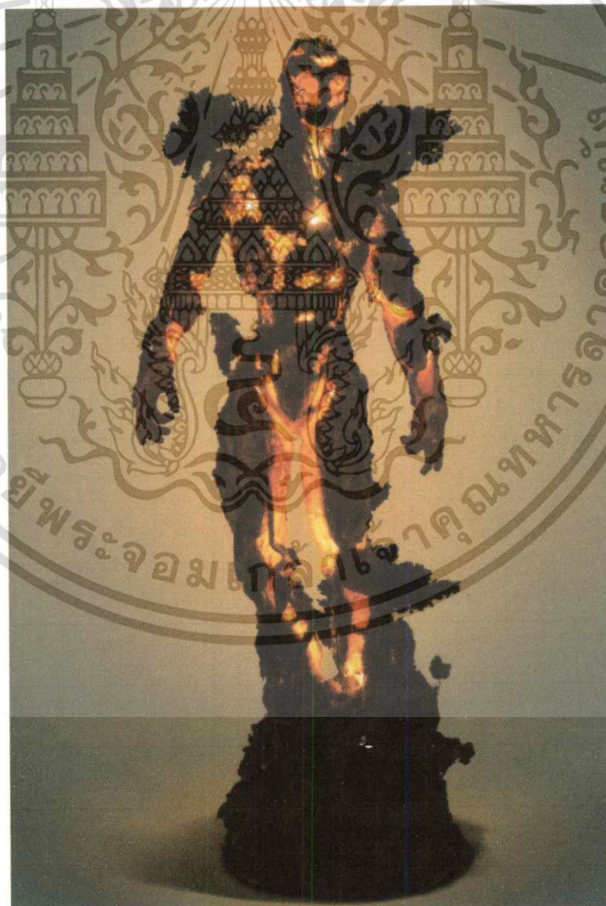
“เคน”เป็นศิลปินสื่อผสมที่ตั้งอยู่ใน Brooklyn NY พัฒนาแนวคิดของ Neo-Naturalism ซึ่งนิยามว่าเป็นการบิดเบือนและการพักผ่อนหย่อนใจของ 'ฐานธรรมชาติ' ผ่านเทคโนโลยีของมนุษย์วัยเด็กและวัยรุ่นใช้เวลาไปกับจินตนาการและภาพวาดของเขาเองเขาจบการศึกษาจาก SUNY Albany ด้วยสาขาการสื่อสารและศิลปะชั้นยอด การศึกษา 2009 - SVA การศึกษาต่อเนื่องในงาน โลหะ 2550 - มหาวิทยาลัย SUNY ที่อัลบานี, บริติชแอร์เวย์นิเทศศาสตร์, ไมเนอร์

ไม่นานหลังจากที่เขาเริ่มต้นอาชีพในฐานะผู้กำกับศิลป์ในการโฆษณาเขาได้ทำงานในตำแหน่ง Creative Director ในช่วงทศวรรษหน้าเขาใช้เวลาว่างทุกวินาทีในการเรียนรู้ทั้งเทคนิคการแกะสลักแบบดั้งเดิมและแบบ 3 มิติจนกระทั่งในที่สุดเขาก็ออกจากโฆษณาเพื่อติดตามงานประติมากรรมเต็มเวลา ตั้งแต่นั้นมาเขามีนิทรรศการเดี่ยวหลายแห่งการติดตั้งในอาคาร Flatiron ในนิวยอร์กที่อยู่อาศัยในบราซิลและที่อยู่อาศัยที่กำลังจะเกิดขึ้นในเม็กซิโกที่ดีในฐานะช่างแกะสลักสื่อผสม Garret มุ่งมั่นที่จะจับภาพความประหลาดและความงามของธรรมชาติของมนุษย์ แต่มันเป็นจริยธรรมของเขาที่ในโลกปัจจุบันการดึงความสนใจไปที่ปัญหาไม่เพียงพอ ศิลปะควรมุ่งมั่นที่จะแก้ไข นั่นเป็นเหตุผลที่ 10% ของกำไรทั้งหมดจากการขายงานมอบให้องค์กรการกุศลด้านสิ่งแวดล้อม (<http://garretkane.com:online>)

เขาเป็นศิลปินงานประติมากรรมที่อยู่ใน Brooklyn NY ซึ่งผสมผสานการพิมพ์ 3 มิติวัสดุธรรมชาติและเทคนิคดั้งเดิมเข้าด้วยกันเป็นสื่อกลางของเขาจากแนวคิดสู่วัสดุและเทคนิคที่ใช้ ประติมากรรมของฉันท้ทั้งหมควรรวมความคิดที่ว่ามนุษย์สร้างขึ้น โดยธรรมชาติและผ่านเทคโนโลยีเราพยายามสร้างธรรมชาติในภาพลักษณ์ของเราเอง

ภาพที่ 2.3 Garret Kane

ภาพที่ 2.4 GOLEMECHA

84 x 48 x 60 นิ้ว

วัสดุ ตีอผสม

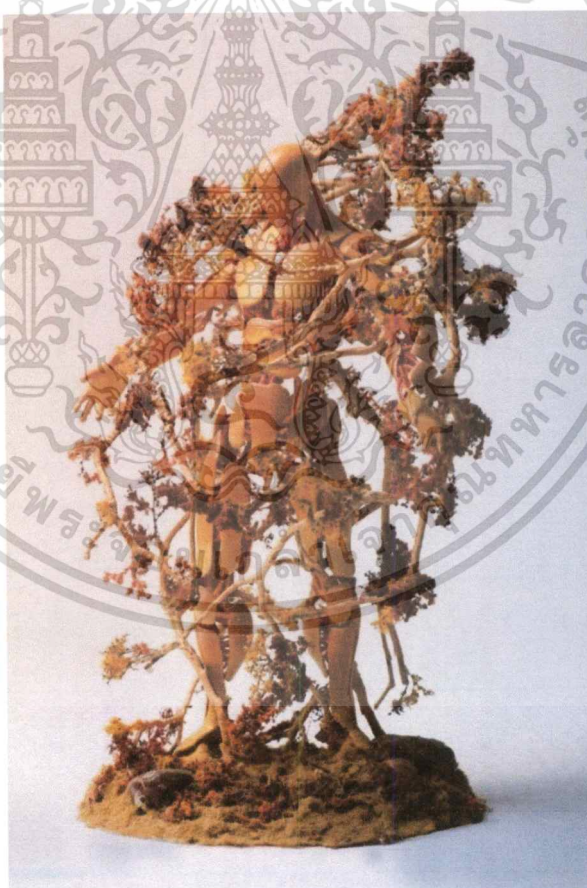
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 CHLOROSAPIENS

เฉลี่ย: 84 x 48 x 60 นิ้ว

วัสดุ สีสผสม

ภาพที่ 2.6 SERAPHOIDS

15 x 12 x 8 นิ้ว

วัสดุ สีสผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 SYMBIOTICS

ขนาดเฉลี่ย: 48 x 36

วัสดุ ไม้ผสม

2.2.2 เจมส์ โดรน (James Doran) สิ่งแรกที่ข้าพเจ้าประทับใจต่อผลงานของ“เจมส์”คือความเป็นรูปทรงของสัตว์ที่เป็นความสนใจส่วนตัวของข้าพเจ้า มันอาจดูเป็นแค่รูปทรงสัตว์ธรรมดาๆ แต่ที่หน้าสนใจก็คือมันทำจากเศษวัสดุไม้ลอยน้ำ ไม้ที่ตายแล้วถูกนำมาประกอบสร้างขึ้นใหม่ราวกับว่าพวกมันได้รับชีวิตใหม่อีกครั้ง ศิลปินเลือกเอาวัสดุเศษไม้ที่มี detail และจังหวะของมันเพื่อเลียนแบบร่างกายและพื้นผิวจากวัตถุที่เขาและมักสร้างภาพของสัตว์ที่เคลื่อนไหวซึ่งจะช่วยให้เพิ่มความรู้สึกมีชีวิตชีวาและความแข็งแรงซึ่งข้าพเจ้าก็ได้อาศัยกระบวนการเทคนิคที่คล้ายกันเหล่านี้จากตัวศิลปินมาใช้ดำเนินและปรับปรุงกับผลงานศิลปะของข้าพเจ้า

James Doran-Webb เกิดที่สหราชอาณาจักรในปี 2510 ชีวิต แลการศึกษาเบื้องต้น: บริษัท บูรณะ โบราณวัตถุของพ่อแม่ “เจมส์” พาพวกเขาและเจมส์ไปทั่วยุโรปและอเมริกา ซึ่งเขาได้รับการศึกษาก่อนที่จะกลับไปลอนดอนเพื่อเข้าสู่ระดับ 'A' ที่เควีส์แดงและคิกประตูน็อคตังฮิลล์ ในขณะที่อยู่ที่วิทยาลัยเขาเริ่มกิจการของตัวเองใน โบราณวัตถุด้วยแผงขายของที่ตลาด Portobello เจมส์เริ่มสร้างแบบจำลองและประติมากรรมขนาดเล็กที่ทำจากไม้เมื่อเขายังเป็นเด็กตัวเล็ก ๆ รวมถึงเพิ่มพูนทักษะของเขาด้วยการลากถางแกะสลักและปรับแต่งโบราณวัตถุและทำตู้ให้กับธุรกิจพ่อแม่ของเขา(www.thesculpturepark.com : online)

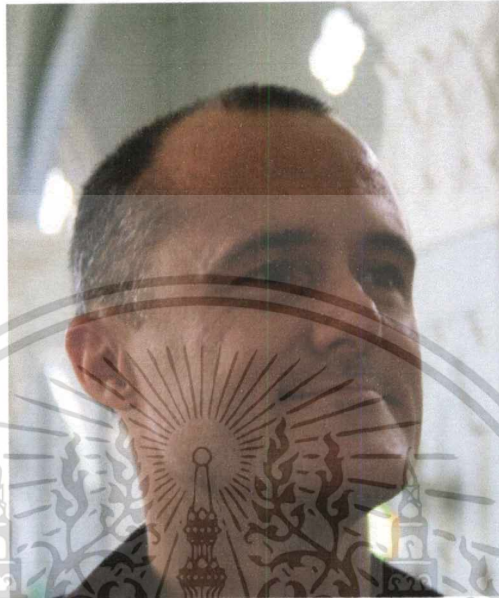
เจมส์แสดงควมมีชีวิตชีวาของสัตว์ผ่านงานศิลปะของเขาไม่เพียงแต่สร้างความพึงพอใจด้านสุนทรียภาพเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงข้อความที่ชัดเจนเกี่ยวกับชีวิตบนโลกของเราศิลปินเลือกที่จะแกะสลักสัตว์เพราะเขามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับวิญญาณของสัตว์โดยเชื่อว่าถึงมีชีวิตทั้งหมด

แบ่งปันความผูกพันของชีวิตและการต่อสู้เพื่อการดำรงอยู่เศษ ไม้ที่ลอยได้นั้นสามารถสัมผัสได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเขาต้องการให้มันมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนที่ได้ตระหนักถึงธรรมชาติมากขึ้นและผลกระทบของธรรมชาติที่มีต่อชีวิต เขาเชื่อมั่นในความจำเป็นในการฝึกฝนการใช้ชีวิตอย่างยั่งยืนเพื่อให้โอกาสในการอยู่รอดที่ดีขึ้นในอนาคต (www.demilked.com : online)

ภาพที่ 2.8 James Doran-Webb

ภาพที่ 2.9 Two Rutting Stags

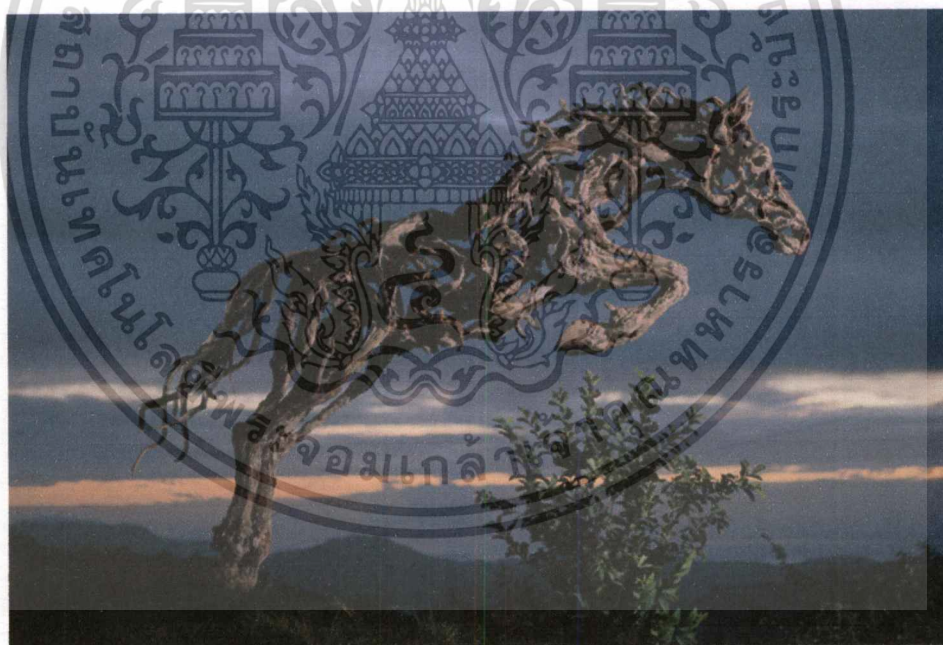
ขนาด: 600 x 120 x 260 (h) ซม. น้ำหนัก: 1600 kg

วัสดุ โลหะ, สเตนเลส, เหล็ก, ไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 The Bust of the Young Monarch
 ขนาด: 140 x 90 x 280 (h) ซม. น้ำหนัก: 120 กก.
 วัสดุ โลหะ, สแตนเลส, เหล็ก, ไม้

ภาพที่ 2.11 Rococo the Jumping Stallion
 ขนาด: 240 x 68 x 253 (h) ซม. น้ำหนัก: 367 กก.
 วัสดุ โลหะ, สแตนเลส, เหล็ก, ไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 Florence and her mate

ขนาด: 200 x 80 x 200 (h) แต่ละน้ำหนัก: 100 กิโลกรัม

วัสดุ โลหะ, สแตนเลส, เหล็ก, ไม้

2.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

แรงบันดาลใจ ที่ได้มาจากการดำเนินชีวิตและกิจวัตรประจำวันตามปกติทั่วไปของข้าพเจ้า เราเลือกที่จะมองในด้านที่สวยงามของชีวิตเสมอและหาความสุขไปวันๆ จนในช่วงหนึ่งตัวข้าพเจ้า ก็เกิดปัญหาด้านสุขภาพหลายอย่าง ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกท้อบ้างในบางครั้งขณะนั้นความคิด ต่างๆ จากความทุกข์ที่ทำให้ข้าพเจ้าหวนคิด ไปถึงเหตุการณ์ช่วงเวลาในชีวิตหันมามองกลับกัน ทุก อย่างนั้นไม่มีความแน่นอนที่อาจเข้ามาในชีวิตเราเมื่อไหร่ก็ได้ทั้งเรื่องดีและเรื่องร้าย ข้าพเจ้าเลย หยิบยกเอาความไม่แน่นอนของชีวิตมาเป็นประเด็นหลักในผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า

รูปแบบของงานชุดนี้นำเสนอเปรียบเทียบระหว่างความเป็นจริง ข้าพเจ้าใช้รูปทรงของสัตว์ มาสร้างสรรค์กับ “ใบไม้” และวัสดุจากพืชอื่นๆ นำมาประกอบกันให้มีความสัมพันธ์กัน โดยใช้ ลักษณะพฤติกรรมหรือการแสดงออกของสัตว์ ที่มีอยู่ตามธรรมชาติจุดประสงค์ของผลงานชุดนี้ ต้องการแสดงให้เห็นถึงแก่นแท้ของสังขารรูปกายพิภพภายนอกที่มีความร่วงโรยและความตายเกิด เป็นความรู้สึกทุกขเวทนา

บทที่ 3

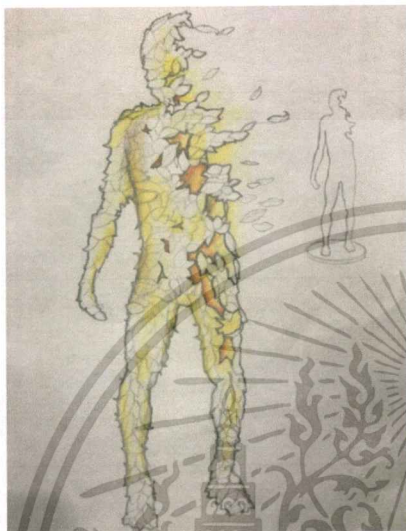
วิธีการดำเนินงานการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้เลือกเอาวัสดุใบไม้แห้งเป็นส่วนประกอบที่มาจากพืชซึ่งมีรูปร่างกับขนาดที่แตกต่างกัน และสีอันหลากหลายตามแต่ละชนิดทั้งยังให้ความงามและเอกลักษณ์รูปแบบเฉพาะตัวซึ่งในใบไม้บางใบอาจให้ความรู้สึกมีรูปแบบที่เหมือนกับบางสิ่งของรูปทรงอีกอย่าง เช่น ผิวของใบที่คล้ายคลึงกับของสัตว์ ลายเส้นบนใบที่เหมือนกับเส้นเลือด ข้าพเจ้าจึงนำวัสดุนี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรมที่ดูมีชีวิตประกอบสร้างและเปลี่ยนอิริยาบถของผิวใบให้เป็นเสมือนผิวหนังของสัตว์และบอกเล่าอารมณ์ความรู้สึกผ่านอากัปกริยาของรูปทรงภายนอกที่นำมาใช้คู่กับวัสดุใบไม้แห้งนี้

ข้าพเจ้าเริ่มจากการหาความเข้ากันของวัสดุกับรูปทรงโดยอาศัยรูปแบบเฉพาะของวัสดุที่เอามาสร้างสรรค์ผลงานนั้นว่าคล้ายกับส่วนไหนของสัตว์ชนิดใดบ้าง เมื่อได้แล้วจึงได้รวบรวมข้อมูลภาพถ่ายที่หาได้จากทางสื่อ “ออนไลน์” เพื่อศึกษาถึงสรีระ โครงสร้าง ความถูกต้องของสัดส่วนให้รูปทรงของผลงานออกมาสมจริงและนำรูปทรงนั้นมาตัดเสริมเติมแต่งเพิ่มตามจินตนาการ จากนั้นก็ทำการวาดแบบจำลอง 2 มิติลงบนแผ่นกระดาษ แต่ละภาพถูกออกแบบให้มีอิริยาบถท่าทางที่ต่างกันออกไป เมื่อเลือกได้แบบร่างที่ต้องการแล้วก็ขึ้นรูป 3 มิติด้วยวัสดุ “ดินกระดาษ” ปั้นขึ้นรูปและทำสีให้ใกล้เคียงกับต้นแบบที่ร่างเอาไว้

3.1 การพัฒนาภาพร่างและแบบจำลองผลงานชิ้นที่ 1

3.1.1 ภาพร่างและแบบจำลองผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 แบบที่ 1

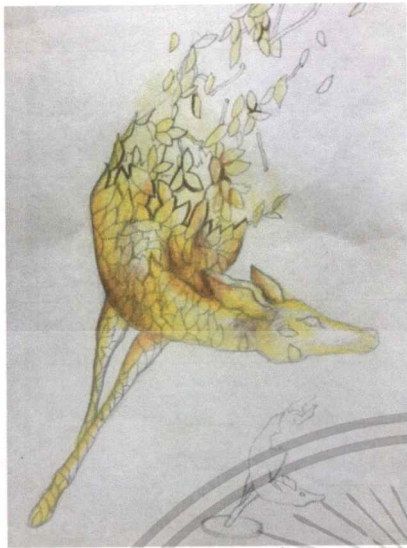
ภาพที่ 3.2 แบบจำลองผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 แบบที่ 2

ภาพที่ 3.4 แบบจำลองผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างผลงานจีนที่ 1 แบบที่ 3

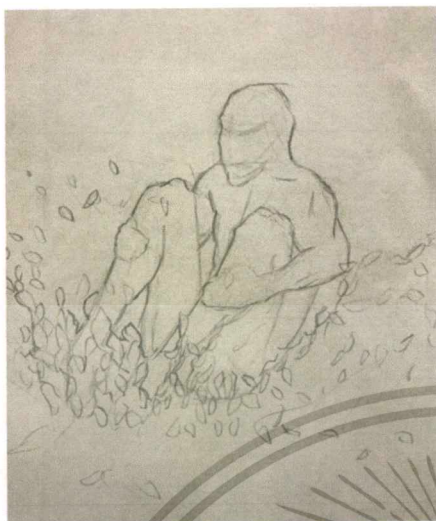
ภาพที่ 3.6 แบบจำลองผลงานจีนที่ 3

ข้าพเจ้าเลือกเอารูปทรงของคนและสัตว์ประเภทกวางมาเป็นรูปทรงหลักในงานประติมากรรมเนื่องจากกวางมีความเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งในพระพุทธศาสนาซึ่งเห็นได้จากธรรมจักรที่มีกวางหมอบอยู่บริเวณด้านข้าง กวางจึงเป็นสัตว์ที่มีความสัมพันธ์ในพระพุทธศาสนาเหมาะสมกับเรื่องราวที่ข้าพเจ้ากำลังจะนำเสนอ

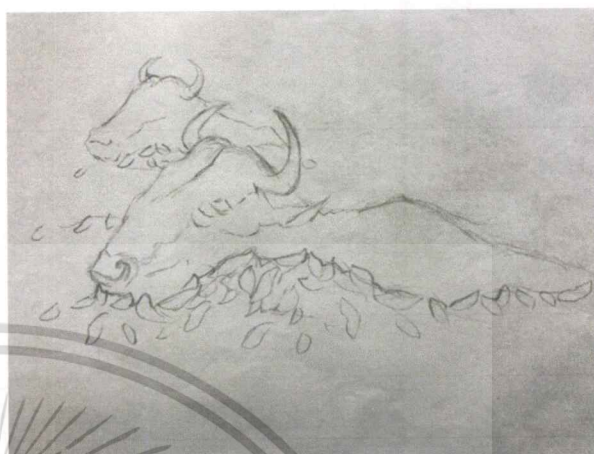
ข้าพเจ้าได้ออกแบบให้กวางมีลักษณะรูปทรงที่ดูมีการเคลื่อนไหวโดยใช้เศษใบไม้สร้างรูปทรงให้เกิดขึ้น และออกแบบรูปทรงให้เกิดการสลายเป็นบางส่วน เพื่อต้องการให้เกิดความรู้สึกถึงความไม่แน่นอนของชีวิต และเมื่อนำสัตว์ประเภทนกแสกที่สังคมไทยมีความเชื่อในเรื่องของทูตความตายนำมาเสริมสร้างให้เกิดความรู้สึกในเรื่องดังกล่าวมากขึ้น

ข้าพเจ้าได้คัดเลือกภาพร่างในแบบที่ 3 และแบบจำลองแบบที่ 3 มาขยายเป็นผลงานจริงเนื่องจากข้าพเจ้าเห็นว่าภาพร่างและแบบจำลองนั้น มีความสวยงามในเรื่องของท่าทาง อากัปกริยาของกวางดูแล้วมีการเคลื่อนไหวไปด้านหลังอย่างรวดเร็ว และการสลายรูปทรงมีการปล่อยพื้นที่ด้านหลังรูปทรงได้อย่างเหมาะสม กว่าภาพร่างแบบที่ 1 และ 2 ข้าพเจ้าจึงนำภาพร่างและแบบจำลองดังกล่าวมาขยายเป็นผลงานจริงต่อไป

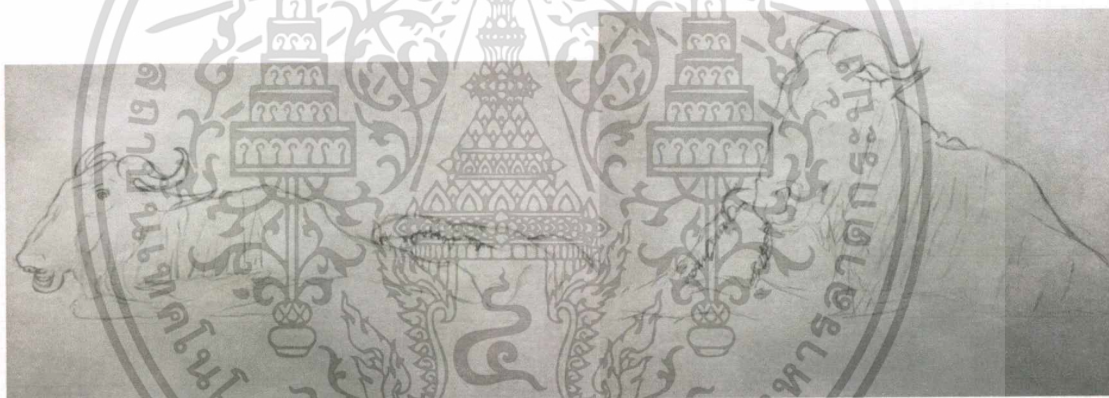
3.1.2 ภาพร่างและแบบจำลองผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 1

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 1

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 2

ภาพที่ 3.10 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 3

ภาพที่ 3.11 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 3

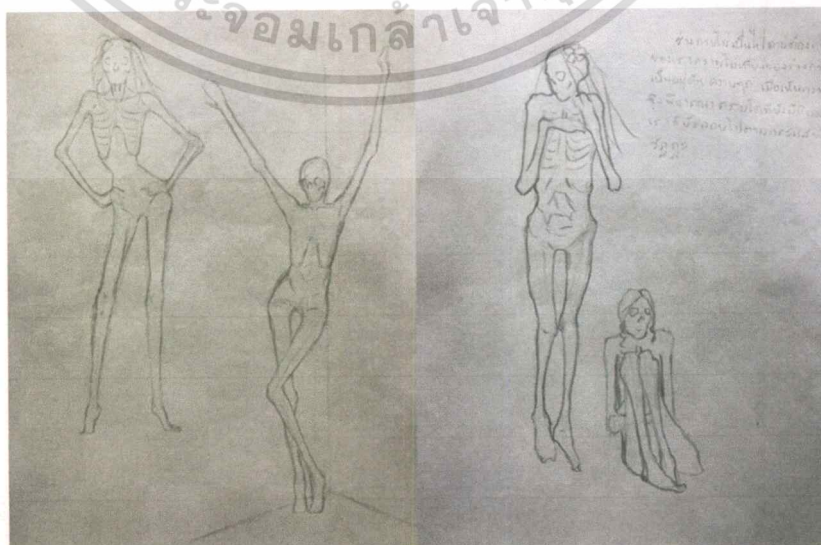
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าเลือกเอารูปทรงของกลุ่มสัตว์อพยพอย่างมีหลายมาเป็นรูปทรงหลักในงาน ประติมากรรมเนื่องจากมีหลายเป็นสัตว์ที่มักจะอาศัยอยู่รวมกันเป็นฝูงเพื่อคอยระวังภัยให้แก่กัน ทั้ง ยังมีรอยคล้ายที่หน้าสนใจ พวกมันจะอพยพข้ามแม่น้ำที่มีอันตรายเป็นประจำทุกปีเพื่อหาดำรงชีพใน ถิ่นที่อยู่ใหม่จากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนอยู่ตลอด จึงหยิบยกเอาประเด็นเหตุการณ์ตามธรรมชาติ ของสัตว์ชนิดนี้ ถึงการต่อสู้เพื่อนำชีวิต และสังขารสู่ความอยู่รอดของวัฏจักรสัตว์โลกเป็น แบบอย่าง

ข้าพเจ้าได้ออกแบบให้มีหลายทั้ง 3 ในแต่ละตัวมีรูปร่างและขนาดต่างกันอย่างมีชั้นเชิง โดย ใช้เศษใบไม้สร้างรูปทรงให้เกิดขึ้นและออกแบบรูปทรงให้มีแต่ส่วนหัวจนถึงคออยู่ในลักษณะตั้งชู บนพื้น และตัดทอนส่วนของมีหลายตัวเล็กๆ มาให้มีขนาดเล็กลงตามอันดับ เพื่อต้องการให้เกิด ความรู้สึกรังกลัวของส่วนลำตัวที่จมอยู่ในน้ำ และเมื่อนำรูปทรงทั้งหมดมาจัดวางรวมกันจะสร้างให้เกิด จังหวะของกลุ่มสัตว์ที่กระเสือกกระสนพากันมุ่งหน้าหาจุดหมายเพื่อเอาชีวิตรอด

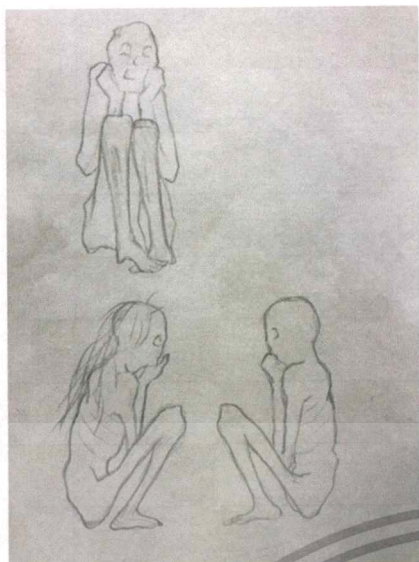
ข้าพเจ้าได้คัดเลือกภาพร่างในแบบที่ 3 และแบบจำลองแบบที่ 3 มาขยายเป็นผลงานจริง เนื่องจากข้าพเจ้าเห็นว่าภาพร่าง และแบบจำลองนั้นมีความสวยงามในเรื่องของท่าทางอากัปกริยา จังหวะของกลุ่มมีหลายที่หันไปในทิศทางเดียวกันดูแล้วมีการเคลื่อนไหวไปข้างหน้าอย่างมีจุดหมาย และยังมีส่วนของรอยคล้ายบนลำตัวมีหลายได้อย่างมีชีวิตมากกว่าภาพร่างแบบที่ 1 และ 2 ข้าพเจ้าจึงนำ ภาพร่างและแบบจำลองดังกล่าวมาขยายเป็นผลงานจริงต่อไป

3.1.3 ภาพร่างและแบบจำลองผลงานชิ้นที่ 3

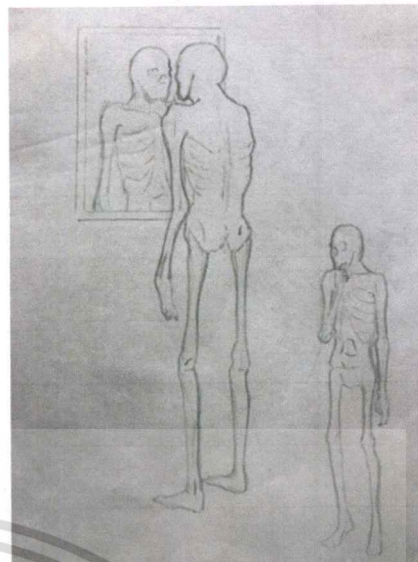

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 3 แบบที่ 1

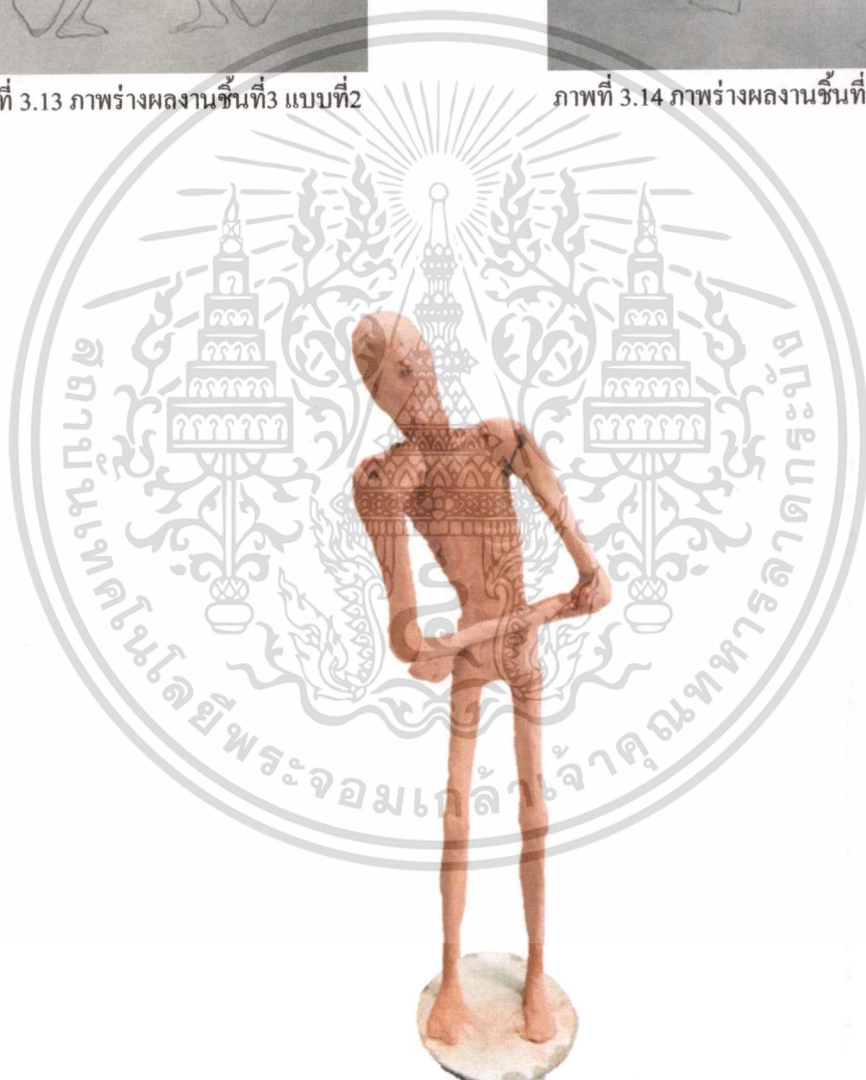
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างผลงานจีนที่3 แบบที่2

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างผลงานจีนที่3แบบที่2

ภาพที่ 3.15 แบบจำลองผลงานจีนที่3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าเลือกเอารูปทรงของคนมาเป็นรูปทรงหลักในงานประติมากรรมเนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีแนวการดำเนินชีวิตในกรอบความคิดตามความศรัทธาต่อความเชื่อกับอุดมคติเป็นของตนซึ่งให้ความสนใจกับสิ่งเหล่านี้ เป็นการเจาะจงเอามุมมองเฉพาะของมนุษย์ที่มีความนึกคิดต่อเรื่องราวที่ข้าพเจ้ากำลังจะนำเสนอ

ข้าพเจ้าได้ออกแบบให้สรีระของกับสัดส่วนคนให้มีรูปแบบพอมเกินจริงโดยใช้เศษใบไม้สร้างรูปทรงให้เกิดขึ้น และออกแบบรูปทรงให้เกิดการผูกพันเป็นช่องโหว่กระจายอยู่ทั่วตามลำตัวเป็นหย่อมๆ เพื่อต้องการให้เกิดความรู้สึกถึงการเสื่อมสภาพลงให้เห็นบนเรือนร่างนี้ และเมื่อนำอิริยาบถท่าทางมาใส่ให้กับรูปทรงเสริมสร้างให้เกิดความรู้สึกสังขาร

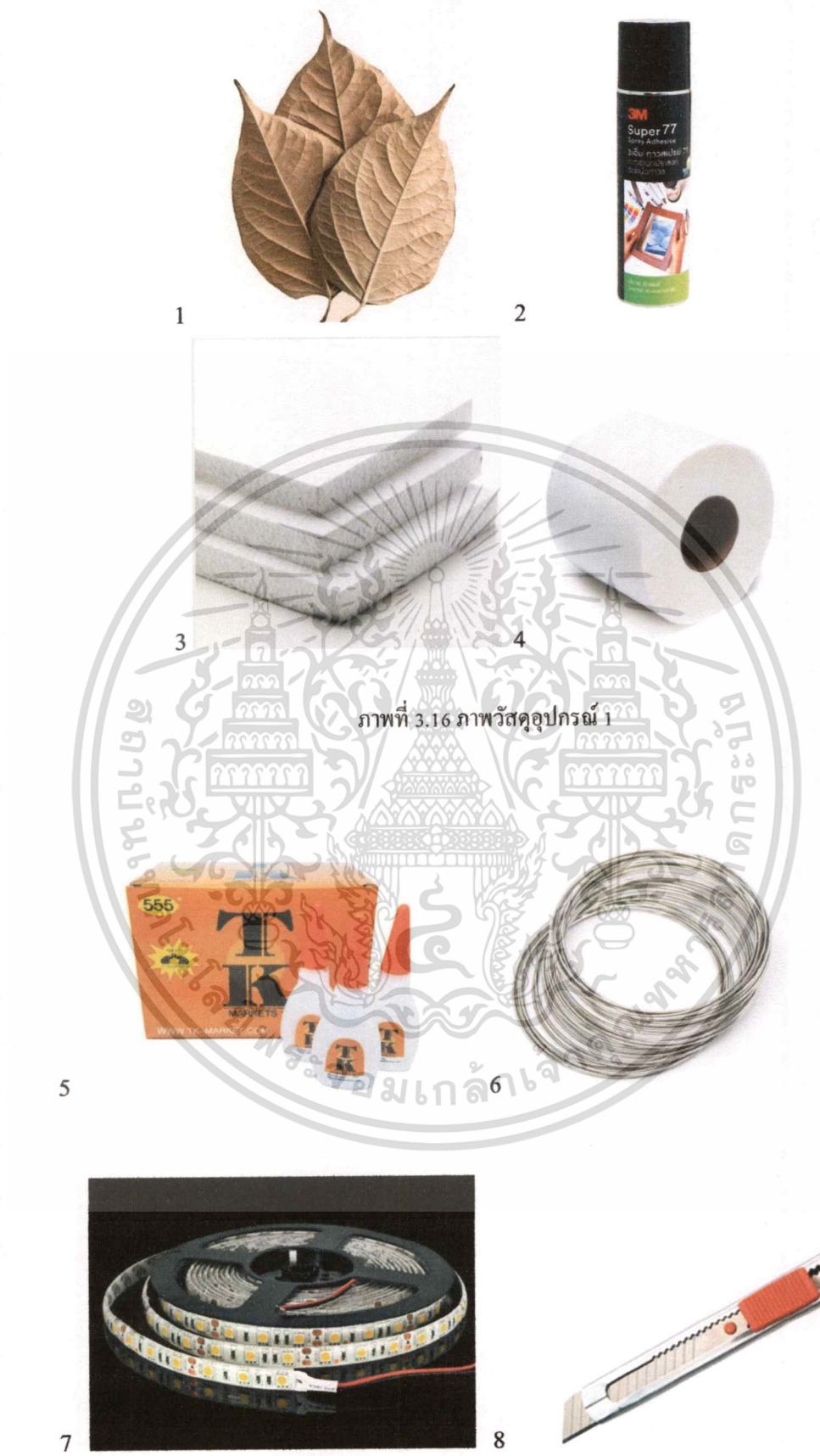
ข้าพเจ้าได้คัดเลือกภาพร่างในแบบที่ 3 และแบบจำลองแบบที่ 3 มาขยายเป็นผลงานจริงเนื่องจากข้าพเจ้าเห็นว่าภาพร่าง และแบบจำลองนั้นมีความลงตัวในเรื่องของท่าทางอากัปกริยาของคนดูแล้วให้อารมณ์รู้สึกหุคหนึ่งชวนคิด ไปกับรูปทรงที่อยู่ตรงหน้า และการทิ้งห่างระหว่างพื้นผิวให้เกิดความไม่สมบูรณ์ทางกายภาพได้อย่างเหมาะสมกว่าภาพร่างแบบที่ 1 และ 2 ข้าพเจ้าจึงนำภาพร่าง และแบบจำลองดังกล่าวมาขยายเป็นผลงานจริงต่อไป

3.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ในขั้นตอนการดำเนินงานข้าพเจ้าได้นำวัสดุหลักอย่างใบไม้แห้งมาเป็นหัวใจสำคัญของผลงานแต่ที่ขาดไม่ได้ คือวัสดุอื่นๆ ที่จะนำมาเสริมเพื่อทำให้รูปแบบที่วางเอาไว้มีความเป็นไปได้ขึ้นมา ทั้งยังเติมเต็มองค์ประกอบที่ขาดหายไปให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ประกอบด้วยวัสดุต่างๆ ดังนี้

3.2.1 วัสดุและอุปกรณ์

1. ใบแห้ง ทำหุ้มเป็นผิวด้านนอกให้กับชิ้นงาน
2. สเปรย์กาว ใช้ติดใบไม้แห้งบนรูปทรง
3. แผ่นโฟม นำมาแกะให้เกิดเป็นรูปทรงขึ้นมา
4. กระดาษทิชชูใช้เป็น โครงผิวชั้นแรก
5. กาวร่อน นำมาเคลือบกระดาษทิชชูให้เกิดความแข็ง และเชื่อมติดกับชิ้นส่วนต่างๆ
6. ลวดอลูมิเนียม ใช้เป็น โครงค้ำด้านในให้เกิดความมั่นคง
7. ไฟริบบิ้น LED ใช้ส่องสว่างจากด้านในเกิด effect กระทบกับชั้นผิวใบไม้แห้ง
8. คัตเตอร์ ใช้แกะ โฟมและตัดส่วนเกินต่างๆ ตามต้องการ

ภาพที่ 3.16 ภาพวัสดุอุปกรณ์ 1

ภาพที่ 3.17 ภาพวัสดุอุปกรณ์ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 การสร้างผลงาน

ในขั้นตอนการดำเนินผลงานจะต้องนำวัสดุที่เตรียมไว้นำมาประกอบสร้างขึ้นเป็นรูปทรง โดยใช้คุณสมบัติของตัววัสดุแต่ละอย่างเพื่อให้ชิ้นงานมีความสมบูรณ์ทางรูปร่าง สัดส่วน และความแข็งแรงอย่างเพียงพอ ซึ่งแบ่งขั้นตอนการทำงานตามลำดับได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1. นำแผ่นโฟมมาต่อกันด้วยสเปรย์กาวให้ได้ก้อนปริมาตรที่พอเหมาะกับเนื้อที่ขนาดสัดส่วนของรูปทรงผลงานจริงร่างรูปร่างโครงสร้างบนก้อน โฟมจากนั้นแกะเนื้อโฟมออกให้ได้รูปทรงที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 2. หุ้มกระดาษทิชชูบนรูปทรงจาก โฟมที่แกะเส็ดแล้วเคลือบเทคนิคเปเปอร์มาเช่ด้วยน้ำ เพื่อให้กระดาษทิชชูอ่อนตัวและง่ายต่อการยึดติด เมื่อแห้งแล้วดีแล้วหยอดด้วยกาวร้อนจนทั่วทำให้เนื้อกระดาษแข็งจนสามารถ โคนน้ำได้จากนั้นผ้าโครงกระดาษที่แข็งแล้วแยกออกจากชิ้น โฟมทิ้งไป ก็จะได้รูปทรงชิ้นงานที่มีความกรวง และ โปร่งแสง

ขั้นตอนที่ 3. ตัดลวดลวดมึนนิยมนัดตามความโค้งเว้าของรูปทรงยึดติดตามสัดส่วนจากด้านในเสริมเป็นโครงให้เกิดความมั่นคงในชิ้นงานอีกที จากนั้นนำไฟริบบิ้น LED ที่มีการต่อระบบไฟแล้วใส่เข้าไปตามมัมซอกที่วางด้านใน เส็ดแล้วปิดชั้นผิวนอกให้มีลวดลวดสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4. นำใบไม้แห้งวางปิดทับลงบนโครงสร้างรูปทรงตามสัดส่วนพื้นที่วางจนทั่ว ยึดติดด้วยสเปรย์กาวเป็นอันเสดขั้นตอน

ภาพที่ 3.18 ภาพขั้นตอนการสร้างผลงาน ขั้นตอนที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.19 ภาพขั้นตอนการสร้างผลงาน ขั้นตอนที่ 2

ภาพที่ 3.20 ภาพขั้นตอนการสร้างผลงาน ขั้นตอนที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.21 ภาพขั้นตอนการสร้างผลงาน ชั้นตอนที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

จากผลงานประติมากรรม เวลา สังขาร ผันแปร สามารถนำมาพิจารณาแยกแยะศึกษาองค์รวมของผลงานออกเป็นส่วนๆ ทีละประเด็นทั้งในด้านทัศนธาตุ และองค์ประกอบศิลป์โดยข้าพเจ้าจะนำผลงานชิ้นดังกล่าวมาวิเคราะห์เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมินว่ามีคุณค่าทางด้านความงาม เนื้อหาสาระ และความคิดความรู้สึกรึ่ก

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรงเพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกันหรือการจัดระเบียบหรือการประสานกันเข้าของทัศนธาตุ จึงเป็นปัญหาสำคัญสุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่จะยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิตมีความหมายในตัวเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนี้คือกฎเกณฑ์ของเอกภาพในผลงานประติมากรรม เวลา สังขาร ผันแปร โดยวิเคราะห์ทัศนธาตุแล้วมีองค์ประกอบ 5 อย่าง

4.1.1 รูปทรง (Form)

4.1.2 เส้น (Line)

4.1.3 ลักษณะผิว (Texture)

4.1.4 ที่ว่าง (Space)

4.1.5 น้ำหนักอ่อนแก่ (Tone)

4.1.1 รูปทรง (Form)

รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปและส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปได้แก่ ทิศนธาตุที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป เช่น สี ดินเหนียว ไม้ หิน กระจก ผ้า โลหะ และเทคนิคที่ใช้กับวัสดุเหล่านั้น เช่น การระบาย การปั้น การแกะสลัก การแกะ การตัดปะ การทอ การเชื่อมต่อ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความคงทนถาวรของผลงาน และความแนบเนียนของฝีมือ (ชะลูด นิ่มเสมอ 2531 : 18)

รูปทรงในผลงานชิ้นที่ 1

รูปภาพที่ 4.1 รูปทรงผลงาน สังขารต่อชีวิต มุมมอง

โครงสร้างทางรูป ผลงานมีรูปทรงที่แน่นตัน (solid form) หรือรูปทรงที่เป็นมวล เป็นประติมากรรมลอยตัวที่มีความกว้าง ความยาว และความลึก จัดอยู่ในประเภทรูปทรงอินทรีย์รูป (organic form) หมายถึง รูปทรงที่มีลักษณะคล้ายสิ่งมีชีวิตประกอบขึ้นจากโครงสร้างที่มีเอกภาพ ผสานกันให้มีความกลมกลืนทางรูปทรง ดัดทอนคดแปลงให้เกิดความแปลกใหม่เพื่อแสดงออกถึงเนื้อเรื่องอารมณ์ ความรู้สึก โครงสร้างทางวัตถุ ผลงานเลือกใช้วัสดุใบไม้แห้งที่มีความหลากหลายทางรูปแบบ มีแรงดึงดูดของน้ำหนักที่แสดงทิศทางต่อเนื่องกันของพื้นผิวถูกจัดวางคล้ายการทับถม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของใบไม้ที่ร่วงโรยตามธรรมชาติ และมีการปล่อยทิ้งจังหวะของการฟุ้งกระจายไปตามอากาศสร้างให้เกิดเป็นพลังความเคลื่อนไหวได้อย่างดี ลงบนโครงสร้างกระดาษที่มีความชุ่มชื้น และแข็งแรง เพื่อไม่ให้ความโปร่งแสงของตัวใบถูกบดบังจนมืดทึบ ทำให้ตัวผลงานดูมีมวลปริมาตรน้อยให้ความรู้สึกดูเบาและเปราะบาง

รูปทรงในผลงานชิ้นที่ 2

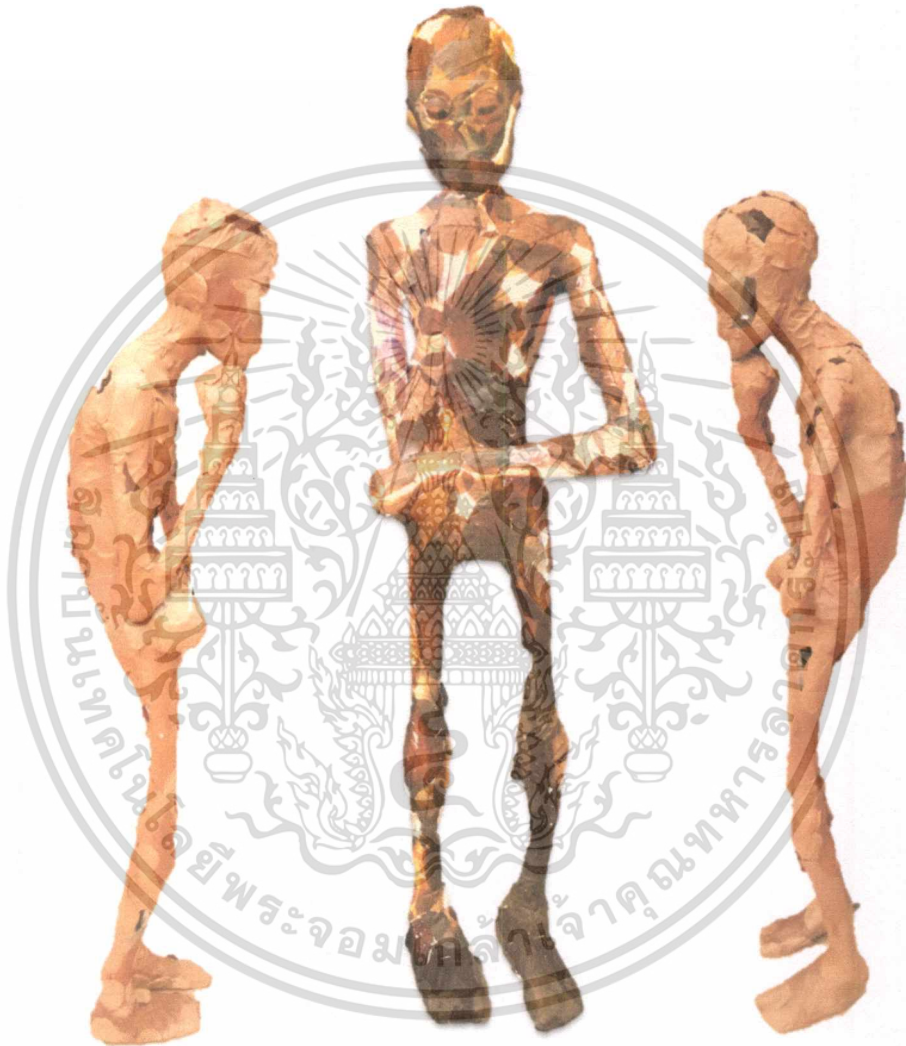

รูปภาพที่ 4.2 รูปทรงผลงาน สังขารแห่งการคืนชน มุมมอง

ผลงานมีลักษณะรูปทรงที่เป็น โครง (skeletal form) จัดอยู่ในประเภทรูปทรงอินทรีย์รูปสามารถเห็นมวล และ โครงสร้างได้อย่างชัดเจน โดยอ้างอิงรูปแบบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรงทั้ง 3 ซึ่งมีรูปแบบและขนาดที่ต่างกันออกไป เป็นโครงสร้างที่มีเอกภาพ ผสานกันให้มีความกลมกลืนทางรูปทรงเพื่อแสดงออกถึงเนื้อเรื่องอารมณ์ความรู้สึก มีการจัดวางตำแหน่งตามองค์ประกอบเชิงไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อสร้างเส้นเคลื่อนไหวของสายตา หรือเส้นในจินตนาการ ผลงานได้เลือกใช้วัสดุใบไม้แห้งที่มีความ

หลากหลายทางรูปแบบมีแรงดึงดูดของน้ำหนักแสง และสีถูกจัดวางลงบนโครงสร้างรูปทรงของกลุ่มสัตว์

รูปทรงในผลงานชิ้นที่ 3

รูปภาพที่ 4.3 รูปทรงผลงาน สังขารอันเป็นทุกข์ มุมมอง

ผลงานมีลักษณะรูปทรงที่เป็น โครง (skeletal form) จัดอยู่ในประเภทรูปทรงอินทรีย์รูปสามารถเห็นมวล และ โครงสร้างได้อย่างชัดเจนเป็นรูปทรงที่มีเอกภาพในตัว ผลงานใช้ต้นแบบที่ตรงตัวตามกายภาพของมนุษย์อาศัยความหมายจากพื้นผิวรูปนอกให้มีความสัมพันธ์กับท่าทางอริยาบถของผลงานอย่างกลมกลืนผลงานเลือกใช้วัสดุใบไม้แห้งที่มีความหลากหลายทางรูปแบบมีแรงดึงดูดของน้ำหนักแสง และสี ถูกจัดวางลงบนโครงสร้างรูปทรงสัตว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 เส้น (line)

เส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างทุกสิ่ง เส้นแสดงความรู้สึกได้ด้วยทั้งตัวมันเอง และด้วยการสร้างเป็นรูปต่างๆ (ชะลูด นิ่ม เสมอ 2531 : 30)

ลักษณะต่างๆ ของเส้นภายในงานผลงานมีลักษณะเป็นเส้นโครงสร้าง (structural line) คือเส้นที่มองไม่เห็นด้วยตา เป็นเส้นในจินตนาการที่ผู้ดูจะรู้สึกหรือปะติดปะต่อเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่งเส้นชนิดนี้เดินทางด้วยความรู้สึก ไม่ใช่ด้วยการเห็น (ชะลูด นิ่มเสมอ 2531: 35)

เส้นในผลงานชิ้นที่ 1

รูปภาพที่ 4.4 เส้นแกนในรูปทรง

เส้นแกนของรูปทรงจะอยู่บริเวณแกนกลางมีลักษณะเป็นเส้นโค้ง รูปแบบนี้ให้ความรู้สึกอ่อนไหว สุภาพอ่อนโยน สบาย นุ่มนวล ผลงานอยู่ในลักษณะแนวตั้งงอนุ่มมาทางขวา เส้นจึงมีทิศทางแบบโค้งซึ่งเมื่อจับเส้นนี้ตั้งขึ้นลักษณะแบบนี้ทำให้ดูเหมือนกำลังเป็นไปตามแรงดึงดูดของโลกหรือบางสิ่งที่โคจร โคจรแล้วเอาไว้คล้ายคุณสมบัติของเส้นเฉียง เมื่อนำมาประกอบกับอิริยาบถจะสร้างความรู้สึกไม่สงบนิ่ง ตื่นเต้นมีชีวิตชีวาเร้าสายตาให้ดูตึกคักน่าสนใจและเกิดความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคลื่อนไหวไปตามจังหวะท่าทางการเหวี่ยงของตัวสัตว์เพื่อหลบหลีกเลี่ยงอันตรายจากบางสิ่งบางอย่างด้วยความรวดเร็วอันเป็นไปตามวิถีทางธรรมชาติ ผลงานเป็นประติมากรรมรูปทรง 3 มิติสามารถมองได้รอบด้านซึ่งทิศทางการโน้มของเส้นจะมีความแตกต่างกันในแต่ละมุม

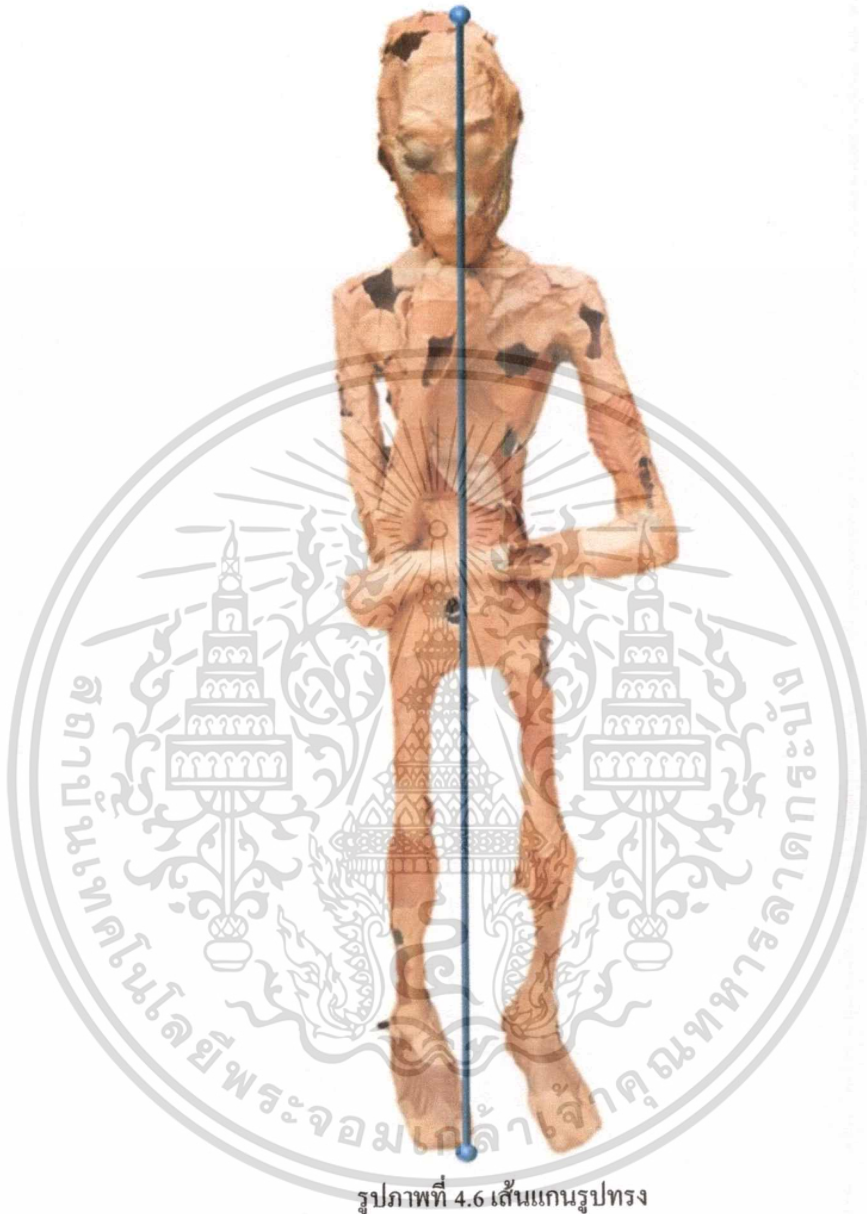
เส้นในผลงานชิ้นที่ 2

รูปภาพที่ 4.5 เส้นแกนรูปทรง

เส้นแกนของรูปทรงจะอยู่บริเวณรอบนอกจะเห็นเป็นลักษณะเส้น โครงสร้างแนวราบที่ประกอบกันเป็นรูปสามเหลี่ยมเรขาคณิต คือ เส้นที่เป็นขอบเขตของกลุ่ม สิ่งของ หรือรูปทรงที่รวมกันอยู่ เป็นเส้นที่ลากด้วยจินตนาการจากจุดหนึ่งถึงอีกจุดหนึ่ง อยู่รอบนอกอาณาบริเวณของผลงาน มีลักษณะคล้ายลูกศรซึ่งบ่งบอกถึงทิศทางที่ชัดเจนกลายเป็นแรงผลักไปข้างหน้า สร้างความรู้สึกเคลื่อนไหวอย่างแน่วแน่บนพื้นที่ว่าง และเห็นเป็นมุม (space) ระยະหน้าหลังบนระนาบได้อย่างชัดเจน

เส้นในผลงานชิ้นที่ 3

รูปภาพที่ 4.6 เส้นแกนรูปทรง

เส้นแกนของรูปทรงจะอยู่บริเวณแกนกลางมีลักษณะเป็นเส้นแนวตั้ง รูปแบบนี้ให้ความรู้สึกทางความสูง สง่า มั่นคง แข็งแรง หนักแน่น เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรงทิศทางของผลงานอยู่ในลักษณะยืนแนวตั้งเส้นจึงมีทิศทางแบบตั้งตรง และอาจไม่ได้สร้างอารมณ์เคลื่อนไหวอะไรมากเนื่องจากตัวผลงานต้องการนำเสนอทางความรู้สึกที่เรียบง่าย ของมนุษย์ที่หยุดพิจารณาในรูปสังขารของตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 ลักษณะผิว (texture)

ลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะของบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆ ที่เมื่อสัมผัสหรือจับต้องเมื่อเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าหยาบละเอียด มัน ค้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุดกำมะหยี่

ลักษณะผิวมี 2 ชนิด

1. ลักษณะผิวที่เราจับต้องได้ เช่น กระจกทราย ผิวส้ม แก้ว
2. ลักษณะผิวที่ทำให้มองเห็นเมื่อมองดูจะรู้สึกว่าหยาบหรือละเอียด แต่เมื่อสัมผัสจับต้องเข้ากลับเป็นพื้นผิวเรียบ เช่น วัสดุสังเคราะห์ที่ทำผิวเป็นลายไม้ ลายหิน (ชะลูด นิ่มเสมอ 2531 : 62)

ลักษณะผิวในผลงานชิ้นที่ 1

รูปภาพที่ 4.7 ลักษณะพื้นผิวใบไม้ที่กระทบกับแสง

ผิวของผลงานเกิดจากวัสดุประเภทใบไม้แห้งหลากหลายทั้งขนาดและรูปทรงตามชนิดที่ปิดทับลงบน โครงสร้างซ้อนกันแบบ (overlapping forms) มีการไล่ระดับจากใบที่มีขนาดเล็ก ขนาดกลาง ไปจนถึงใบที่มีขนาดใหญ่ตามสัดส่วนบนพื้นที่และลายละเอียดของรูปทรง มีการทับซ้อนกันเป็นชั้นๆ แบบไม่มีทิศทางเพื่อให้ดูเป็นธรรมชาติ ผิวของใบไม้แห้งจะมีลักษณะเรียบนูน มีลายแตก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แห้งของตัวใบและการบิดงอเสื่อมสภาพ ในตัวผลงานมีการใช้คุณสมบัติปฐมภูมิของแสงจากไฟ LED เมื่อแสงเคลื่อนที่ผ่านจากด้านในจะเห็นถึงความโปร่งของชั้นผิว ลวดลายที่ซ่อนอยู่ในเนื้อใบไม่สามารถมอง หรือ สัมผัสได้จะถูกขับให้ชัดเจนในจุดนี้อาจอยู่ในชนิดที่สอง คือ ลักษณะของผิวที่ทำเทียมขึ้นและแสงที่ลอดออกมาจากรอยแตกของใบ ทำให้คุณแล้วรู้สึกถึงความยุ่งเหยิงซับซ้อนของเส้นที่สะเปะสะปะกันไปมา ไม่เสถียรและคูมิน้ำหนักเบา

ลักษณะผิวในผลงานชิ้นที่ 2

รูปภาพที่ 4.8 ลักษณะพื้นผิวใบไม้ที่กระทบกับแสง

ผิวของผลงานเกิดจากวัสดุประเภทใบไม้ชนิดเดียวกันจากต้นตีนเป็ดน้ำ (ชื่อวิทยาศาสตร์: Cerberaodollam) มีลักษณะรูปร่าง ผิวใบเรียบเนื้อหนาและเหนียว เมื่อใบแก่ตัวจะมีสีออกส้มไปจนถึงสีน้ำตาลแก่ โดยจะเลือกใบที่แก่อมแล้วปิดทับลงบนโครงสร้างตามสัดส่วนบนพื้นที่และลายละเอียดของรูปทรงในตัวผลงานมีการใช้คุณสมบัติปฐมภูมิของแสงจากไฟ LED เมื่อแสงเคลื่อนที่ผ่านจากด้านในจะเห็นถึงความโปร่งของชั้นผิวลวดลายที่มองไม่เห็นบนตัวใบจะถูกขับให้ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของผลงานที่เป็นมัลลายในส่วนลายบนตัวมามีการเจาะกลวงทำให้ส่วนนั้นมีแสงไฟลอดผ่าน ทำให้ช่องว่างที่เกิดจากแสงมีมิติหลุดตัดกับพื้นผิวกระตุ้นประสาทเกิดความเข้มข้นรุนแรงของอารมณ์ความรู้สึกลวงตาให้ไปในทิศทางเดียวกันของมวลแสงจำที่ประกอบนชิ้นงานกลายเป็นจุดที่จะสามารถเห็นได้ก่อนที่สายตาอื่นๆ

ลักษณะผิวในผลงานชิ้นที่ 3

รูปภาพที่ 4.9 ลักษณะพื้นผิวไหมไม้ที่กระทบกับแสง

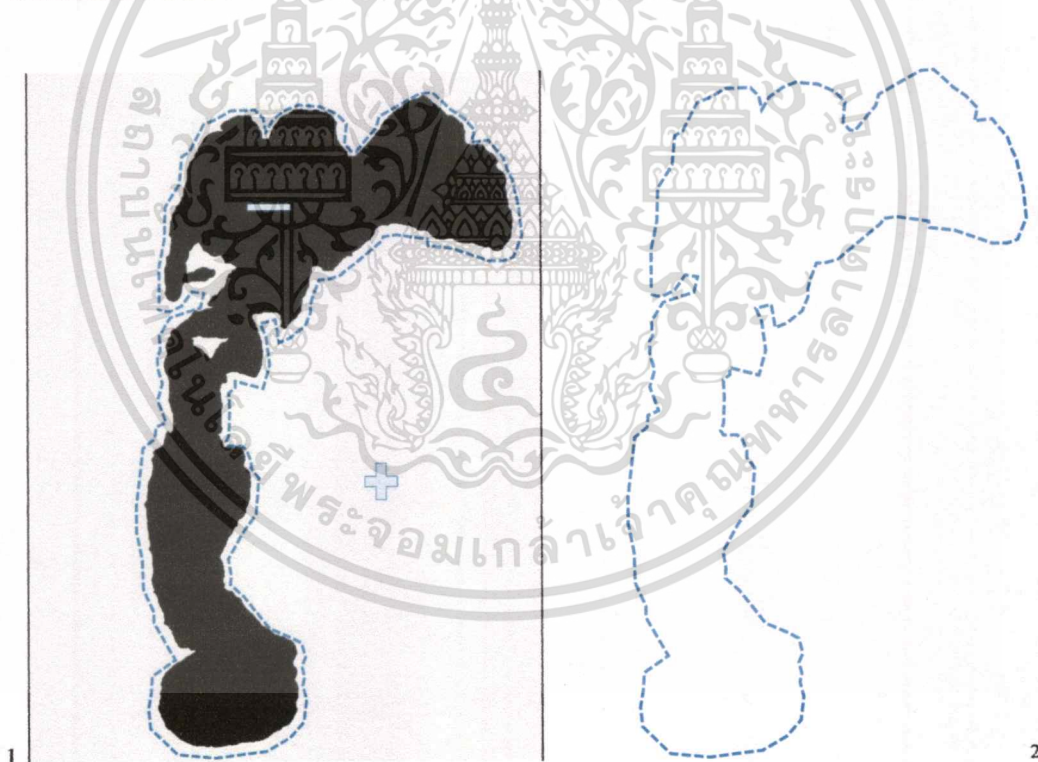
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผิวของผลงานเกิดจากวัสดุประเภทใบไม้แห้งหลากหลายทั้งขนาด และรูปทรงตามชนิดของมัน ที่ปิดทับลงบน โครงสร้างตามสัดส่วนบนพื้นที่และลายละเอียดของรูปทรงทับซ้อนกันเป็นชั้นๆ แบบไม่มีทิศทางเพื่อให้ดูเป็นธรรมชาติ ผิวของใบไม้แห้งจะมีลักษณะเรียบนูน มีลายแตกแห้งของตัวใบและการบิดงอเสื่อมสภาพ มีการเว้นช่องว่างกระจายตามค้วงานในบางมุม ในตัวผลงานที่ใช้คุณสมบัติของแสงจากไฟ LED เมื่อแสงกระจายตัวผ่านจากด้านในจะเห็นถึงความโปร่งของชั้นผิว และมวลแสงที่รอดออกมาตามช่องโหว่ระหว่างพื้นผิวใบไม้แห้งอย่างไม่เป็นระเบียบบนตัวงาน สร้างความรู้สึกสุกสุก ร้อนไม่สมบูรณ์ชัดกับองค์ประกอบบนรูปทรง

4.1.4 ที่ว่าง (Space)

ที่ว่างเป็นทัศนธาตุที่มองไม่เห็นจะปรากฏตัวก็ต่อเมื่อมีทัศนธาตุอื่นมากำหนดรูปร่างหรือมาก่อให้เกิดปฏิกริยาขึ้น (ชะลูด นิมสมอ 2531 : 65)

ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.10 หมายเลข 1. ภาพแสดงที่ว่างที่โอบล้อมรูปทรง
หมายเลข 2. ภาพแสดงลักษณะรูปทรงปิด

ผลงานประติมากรรมถูกตั้งไว้บนพื้นที่ว่างเข้ามามีอิทธิพลกับบรรยากาศโดยรอบผลงานมีรูปแบบกึ่งรูปทรงอิสระซึ่งต้องอาศัยระยะของ (space) เพื่อวิเคราะห์รูปร่างที่ไม่เด่นชัดถ้าให้เปรียบเทียบพื้นด้านในสีดำเป็นพื้นที่ลบที่ว่างด้านนอกเป็นพื้นบวก เส้นประลอบรูปทรงจะมีลักษณะรูปแบบ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิด คือ แบบรูปของที่ว่างที่มีเส้นรอบนอกล้อมรอบมาบรรจบกันทำให้รูปร่างเป็นหน่วยแยกจากที่ว่างช่วยให้เห็นเป็นอง โดยรวมของผลงานได้ ทั้งนี้ในบางมุมที่พอจะมองออกได้ด้วยอย่าง เช่น ตัวนกแสกที่อยู่ด้านบน ที่เป็นรูปทรงในธรรมชาติ คือ สิ่งที่เกิดขึ้น โดยพบเห็นมีอยู่ทั่วไปได้แก่ คน สัตว์ สิ่งของ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้แม้ไม่ได้เขียนขึ้นด้วยเส้นหรือแสดงปริมาณน้ำหนักสี ผู้ดูก็สามารถรู้ถึงน้ำหนักและปริมาตรได้เอง

ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 2

2

ภาพที่ 4.11 หมายเลข 1. แสดงตำแหน่งของจุดบนที่ว่าง

หมายเลข 2. แสดงตำแหน่งของทิศทางที่เกิดจากจุดบนที่ว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานประติมากรรมทั้ง 3 ชิ้น มีการจัดวางเรียงตามทฤษฎีองค์ประกอบศิลป์เพื่อใช้พลังเคลื่อนไหวของที่ว่าง (spatial force) ที่เกิดจากจุด จุดที่มากกว่า 1-2 จะเห็นจุดเหล่านั้นขยายตัว และหดลงสลับกันไปในขณะที่เราเห็นจุดขยายตัวออกเราจะรู้สึกว่ามันพุ่งมาหาเรา และถอยห่างลึกเข้าไปในภาพที่เห็นขนาดจุดเปลี่ยนแปลงไปก็เนื่องมาจากปฏิกริยาระหว่างที่ว่างกับจุด คือจุดพยายามขยายตัวออกในที่ว่าง แต่ที่ว่างก็พยายามต้าน ได้กลับไปจึงได้ความเคลื่อนไหวของภาพเป็น 2 ทาง คือทางราบที่เกิดจากการขยายและหดตัวกับทางลึกที่เกิดจากการพุ่งเข้ามาและถอยเข้าไปของจุด ผลงานทั้ง 3 วางอยู่ในตำแหน่งที่กระจายแยกออกเป็นทางตัววี เกิดความรู้สึกการแบ่งที่ว่างให้พลังเคลื่อนไหวระหว่างจุดต่อจุด

ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.12 หมายเลข 1. การโต้ตอบระหว่างรูปทรงกับที่ว่าง

หมายเลข 2. ผู้ชมที่เข้ามาปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างรูปทรงกับที่ว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานอาชีพบรรยากาศโดยรอบเข้ามามีความสัมพันธ์กับเนื้อหาโดยการใช้ขนาดของพื้นที่ว่างที่เกินความพอดีกับรูปทรงนั้น ผลงานใช้เส้นแบบจากกายวิภาคโครงของสร้างมนุษย์ที่มาจากรูปทรงในธรรมชาติซึ่งแม้เห็นแค่รูปเส้นนอกเพียงอย่างเดียวโดยไม่แสดงปริมาตรน้ำหนักหรือสีก็สามารถรับรู้ได้เองว่ารูปทรงนั้นคืออะไร ผลงานมีอิริยาบถในลักษณะของคนกำลังยื่นมองบางสิ่งอย่างไร้จุดหมายสร้างความไม่สมบูรณ์ในองค์ประกอบของสัตว์สังคมอย่างมนุษย์ที่ชวนให้ผู้ดูเข้ามาปฏิบัติสัมพันธ์และเติมเต็มในองค์ประกอบที่ขาดหายไปในงานชิ้นนี้

4.1.5 น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา (tone)

น้ำหนัก คือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่าง และบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ หรือการระบายสีให้มีผลความอ่อนแก่ของสีหนึ่ง หรือหลายสี (ชะลูด นิ่มเสมอ 2531 : 42)

น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงาในงานชิ้นที่ 1

รูปภาพที่ 4.13 ค่าน้ำหนักที่เกิดจากแสงและการทับซ้อนกันของใบไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าน้ำหนักของผลงานมาจากแสงประดิษฐ์เป็นแสงที่ได้จาก LED เพื่อสร้างความต่อเนื่องของปริมาณแสงที่พอเหมาะให้มืออยู่ได้ตลอดตามที่ต้องการเป็นแสงที่มีความเข้มข้นสูงอยู่ภายในตัวผลงาน แสงจะเคลื่อนกรอผ่านสื่อกลางอย่างชั้นผิวอีกที่ซึ่งจะเดินกระจายไปทั่วงาน ปัจจัยสำคัญของค่าน้ำหนักนั้นมาจากความหนาของตัวใบไม้ที่วางกินเนื้อที่ซึ่งกันและกันสร้างความทึบแสงให้ค่าน้ำหนักเข้ม และส่วนที่ไม่มีมีการทับซ้อนมวลแสงจะสามารถผ่านออกมาได้อย่างอิสระเกิดค่าน้ำหนักอ่อนไหลกระจายไปทั่วภาพ ทั้งยังเกิดเป็นเงารูปร่างบนที่ว่างจากแสงของบรรยากาศโดยรอบที่สาดกระทบลงบนผลงาน

น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงาในผลงานชิ้นที่ 2

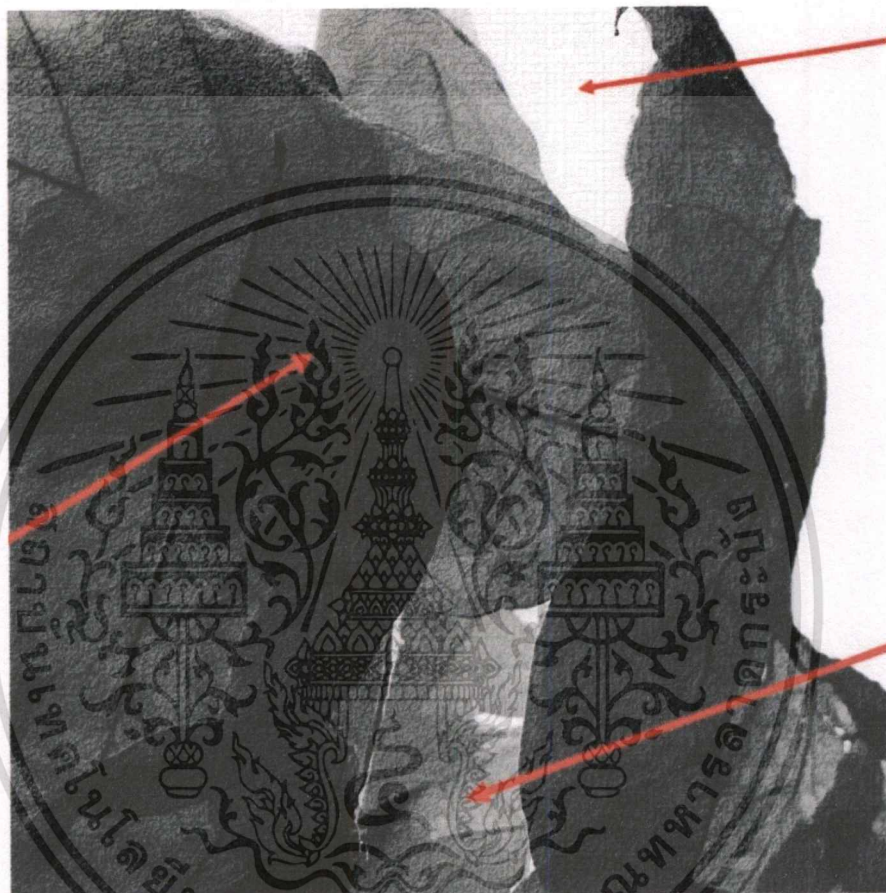

ภาพที่ 4.14 ค่าน้ำหนักที่เกิดจากความทึบตัดกับแสง

ค่าน้ำหนักของผลงานมาจากแสงประดิษฐ์เป็นแสงที่ได้จาก LED เพื่อสร้างความต่อเนื่องของปริมาณแสงที่พอเหมาะให้มืออยู่ได้ตลอดตามที่ต้องการเป็นแสงที่มีความเข้มข้นสูงอยู่ภายในตัวผลงาน มวลปริมาตรของแสงที่กระจายอยู่ภายในจะลุดออกมาทางช่องว่างของส่วนที่เป็นลวดลายบนลำตัวไม้ ทำให้ปฏิกิริยาระหว่างแสงที่กระทบกับชั้นผิวปิดที่เคลือบอ้อมกำลังลงเนื่องจากการรั่วไหลของแสง เกิดน้ำหนักเข้มบริเวณส่วนนั้น เป็นความตั้งใจที่จะนำเสนอเรื่องของแสงสว่างเป็นหลัก ทำให้เมื่อมองแล้วจะเห็นถึงลักษณะของน้ำหนักทั้ง 2 ที่ตัดกัน โดยสิ้นเชิงอย่างเด่นชัด หรือ

ความทึบที่ตัดกับแสงทั้งยังปรากฏเงารูปร่างบนพื้นจากแสงของบรรยากาศโดยรอบที่ตกกระทบบนรูปทรง

น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงาในผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.15 ค่าน้ำหนักที่เกิดจากแสงและการทับซ้อนกันของใบไม้

ค่าน้ำหนักของผลงานมาจากแสงประดิษฐ์เป็นแสงที่ได้จาก LED เพื่อสร้างความต่อเนื่องของปริมาณแสงที่พอเหมาะให้มืออยู่ได้ตลอดตามที่ต้องการแสงจะเคลื่อนที่ผ่านสื่อกลางอย่างชั้นผิวอีกทีซึ่งจะกระจายไปทั่วงาน ปัจจัยสำคัญของค่าน้ำหนักนั้นมาจากตัวใบไม้ที่วางทับซ้อนกันสร้างความทึบแสงให้ค่าน้ำหนักเข้ม และส่วนที่ไม่มีการทับซ้อน มวลแสงจะสามารถผ่านออกมาได้อย่างอิสระ ตามสัดส่วนมีการเว้นช่องว่างให้แสงลอดผ่านเป็นหย่อมๆ สร้าง (effect) บนตัวงานเกิดเป็นน้ำหนักจำโคดออกมาจากน้ำหนักอื่นที่มีแต่เดิมจากความเข้มข้นของแสง ทั้งยังมีเงาตกกระทบบนพื้นจากแสงบรรยากาศที่เข้ามามีบทบาทโดยรอบตัวผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลปะ หมายถึงการนำส่วนประกอบต่างๆ มาประกอบกันโดยจัดวางให้เกิดความพอดีเหมาะสม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อดึงดูดความสนใจและแสดงความมุ่งหมาย ซึ่งมีความสำคัญทั้งต่องานจิตรศิลป์และงานศิลปะประยุกต์ (ฉัตรชัย อรรถปกรณ์ 2551 : 21) การจัดองค์ประกอบผลงานประติมากรรม “เวลา สังขาร ผันแปร” ประกอบด้วย

4.2.1 เอกภาพ (Unity)

4.2.2 ความสมดุล (Balance)

4.2.3 จังหวะ (Rhythm)

4.2.4 สัดส่วน (Proportion)

4.2.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความกลมกลืนกลมเกลียวเข้ากันได้ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกิดจากการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของส่วนต่างๆ (ชะลูด นิ่มเสมอ 2531 : 101)

เอกภาพในผลงานชิ้นที่ 1

รูปภาพที่ 4.16 เอกภาพระหว่างรูปทรง

ผลงานประติมากรรมชิ้นนี้เกิดจากการจัดระเบียบกันของรูปทรงที่ต่างกันทางคุณภาพ ผสานองค์ประกอบต่างๆ ของศิลปะเข้าเป็นรูปทรงอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างลงตัว จนรูปทรงนั้นสามารถแสดงอารมณ์และความรู้สึกเกี่ยวกับของการ เกิด แก่ เจ็บ ตาย องค์ประกอบส่วนใหญ่ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน เวลา สังขาร ผันแปร อาจแยกออกได้ดังนี้

แนวเรื่อง การแสดงถึงกฎเกณฑ์ของสิ่งมีชีวิตการอยู่ร่วมกันในระบบนิเวศซึ่งต้องอาศัยซึ่งกันและกันรวมถึงมนุษย์ด้วย ผลงานใช้รูปทรงของสัตว์ เพื่อแสดงถึงสัญชาตญาณการดำรงอยู่แบบดั้งเดิมในระบบนิเวศ การแสดงออกให้เห็นเป็นภาพโดยตรงของเหยื่อกับผู้ล่า รูปแบบของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กวางที่กำลังหนีภัยผสานเข้ากับรูปทรงนกแสกอันเป็นสัญลักษณ์ของความตาย โดยมีใบไม้แห้งเป็นเสมือนผิวกาย สร้างความหมายเชิงเปรียบเทียบ คือ ชีวิตหนึ่งที่ต้องการหลุดพ้นต่อสภาพและความตายนั้น

รูปทรงผลงานได้ใช้ทัศนธาตุต่างๆ ได้แก่ เส้น ปริมาตรและลักษณะผิวประสานกันเป็นอันหนึ่งอันเดียว รูปทรงของสัตว์ถูกเปลี่ยนแปลง-ขัดเกลา จนรูปทรงนั้นห่างจากความเป็นจริงจนดูแปลกตา ลักษณะทิศทางของเส้นที่ผสมผสานเข้ากับรูปท่าทางของกวางที่ทำท่ากำลังวิ่ง สร้างการเคลื่อนไหวอย่างว่องไวให้กับรูปทรงที่ไร้ชีวิตของสัตว์หนีภัยได้อย่างดี ส่วนของขาข้างหนึ่งซึ่งมีลักษณะเรียวยาวเล็กเป็นแกนยาว ทำหน้าที่รองรับปริมาตรทั้งหมดในผลงานที่ทำให้ดูขัดต่อหลัก (gravity) หรือ แรงดึงดูด สร้างความรู้สึกทำทายเป็นไปไม่ได้ทางสมมูล พื้นผิววัสดุใบไม้แห้งปะติดปะต่อกัน โดยมีความหลากหลายของขนาดสร้างการก่อตัวทางมวลที่แตกย่อยให้ผลงานดูมีมิติและความสมจริงของสิ่งที่ใกล้เคียงกับผิวของสัตว์

เอกภาพในผลงานชิ้นที่ 2

รูปภาพที่ 4.17 เอกภาพของผลงาน

ผลงานประติมากรรมชิ้นนี้เกิดจากการจำลองเหตุการณ์หีบขบภพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของฝูงสัตว์ผสานองค์ประกอบต่างๆ ของศิลปะเข้าเป็นรูปทรงอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างลงตัว จนรูปทรงนั้นสามารถแสดงอารมณ์และความรู้สึกเกี่ยวกับของการ เกิด แก่ เจ็บ ตาย องค์ประกอบส่วนใหญ่ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน เวลา สังขาร ผันแปร อาจแยกออกได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อเรื่องสำคัญอย่างมากที่ทำให้สิ่งมีชีวิตอยู่รอดได้ และทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถได้ตามยุคสมัย ยิ่งในยุคนี้ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพราะปัจจุบันเต็มไปด้วยการแข่งขันสูงเกิดการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน ทำร้ายซึ่งกันและกัน รูปแบบการดำเนินชีวิตของคนกับสัตว์จริงแล้วมีความคล้ายคลึงกันมากต่างกันที่ทั้งต่างฝ่ายก็มีความเป็นอยู่ในโลกของคน ผลงานใช้รูปทรงของสัตว์ เพื่อแสดงถึงสัญชาตญาณการดำรงอยู่แบบดั้งเดิมในระบบนิเวศ การแสดงออกให้เห็นเป็นภาพ โดยตรงเปรียบเทียบเรื่องราวของผู้คนในสังคมเหมือนกลุ่มมัลลาคที่กำลังข้ามแม่น้ำแต่ระตัวต่างก็ตะเกียกตะกายเพื่อเอาชีวิตรอด

รูปทรง ผลงาน ไล่ใช้ทัศนธาตุต่างๆ ได้แก่ เส้น ปริมาตรและลักษณะผิวประสานกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวรูปทรงของสัตว์ถูกตัดทอนให้มีขนาดและท่าทางที่ต่างกันจนเข้ากับระนาบบนพื้นได้อย่างลงตัว จนราวกับรูปทรงที่เหลือจมหายลงไปจริงๆ รูปทรงทั้ง 3 มีการจัดเรียงตามรูปแบบของในธรรมชาติเปลี่ยนอิริยาบถบนพื้นที่ว่างให้กลายเป็นทะเลคอนกรีตแสงที่กระทบลงบนพื้นสร้างเกิดเป็นความใสแบบผิวน้ำ ของกลุ่มมัลลาคข้ามฝั่งให้มีความสมจริงยิ่งขึ้น

เอกภาพในผลงานชิ้นที่ 3

รูปภาพที่ 4.18 เอกภาพของผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานประติมากรรมชิ้นนี้เกิดการนำฟิสิกเกอร์ โครงสร้างของของมนุษย์ผสมผสานเข้ากับ องค์ประกอบต่างๆ ของศิลปะเข้าเป็นรูปทรงอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างลงตัวจนรูปทรงนั้น สามารถแสดงอารมณ์และความรู้สึกเกี่ยวกับของการ เกิด แก่ เจ็บ ตาย องค์ประกอบส่วนใหญ่ที่ใช้ สร้างสรรค์ผลงาน เวลา สังขาร ผันแปร อาจแยกออกได้ดังนี้

เนื้อเรื่องชีวิตของสรรพสัตว์ทั้งหลายล้วนมีพื้นฐานของชีวิตเหมือนกันร่างกายที่เห็นอยู่ใน ปัจจุบันไม่อาจทรงตัวอยู่อย่างนี้ตลอดไปให้คิดพิจารณาอมรับนับถือตามความเป็นจริงว่า ร่างกาย มันเสื่อมลงไปทุกวันหาความจริงยั่งยืนอะไรไม่ได้ จิตของมนุษย์ที่ยังลุ่มหลงในรูปกาย มักจะฝัน ความจริงอยู่เสมอ จิตมันถูกกิเลสหลอกกว่าร่างกายจักที่อยู่เสมอ ดังนั้นควรพิจารณาอารมณ์คลายจาก การเกาะยึดสิ่งเหล่านี้ซึ่งบางคนตลอดชีวิตที่ผ่านมาไม่เคยนึกถึงความจริงนี้เลย ไม่กล้านึก เพราะ หวาดหวั่นในการนึกคิด ผลงานจึงใช้รูปแบบเฉพาะเจาะจงที่นำถึงนิสัยที่ยังเข้าถึงของจิตนึกคิด ของมนุษย์

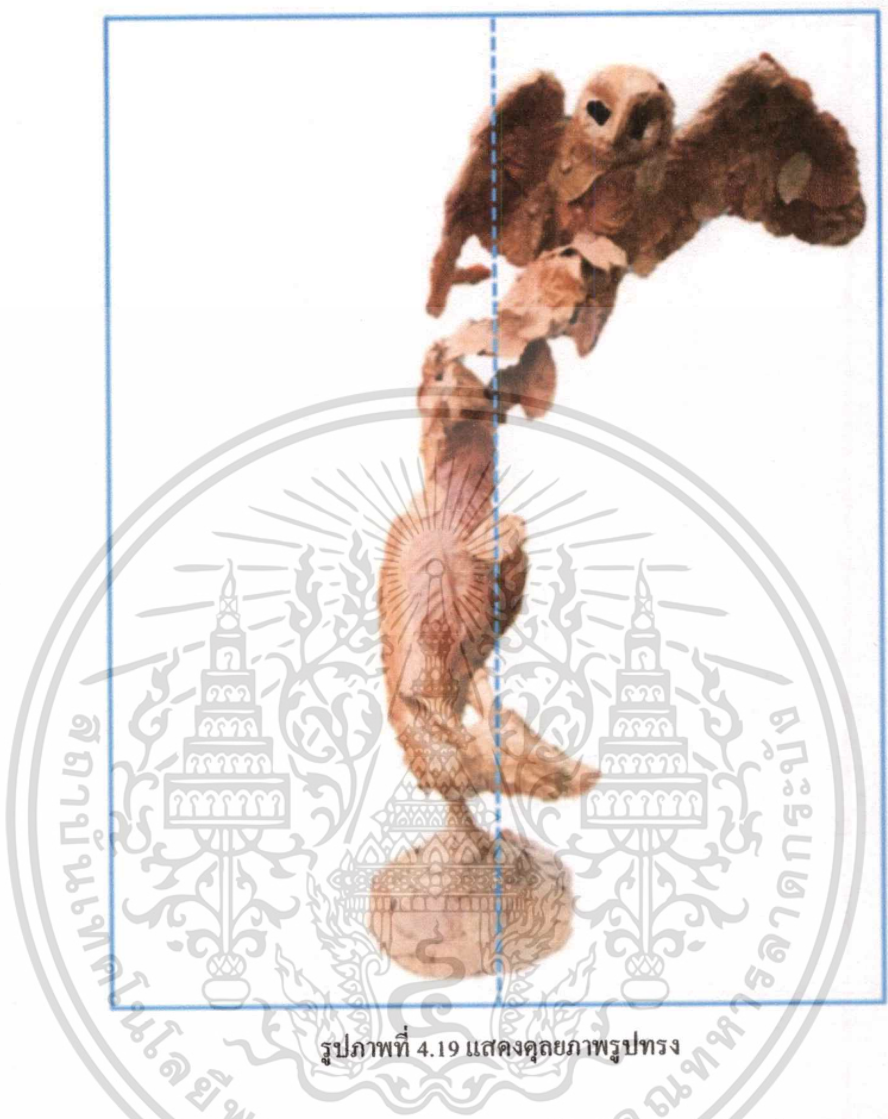
รูปทรง ผลงาน ได้ใช้ทัศนธาตุต่างๆ ได้แก่ เส้น ปริมาตรและลักษณะผิวประสานกันเป็นอันหนึ่งอัน เดียว รูปทรงของมนุษย์เพศชายมีการกำหนดให้สัดส่วนเรียวผอมเกินความเป็นจริงที่ขาดความสม บรูแบบทางสรีระ ประกอบอิริยาบถและช่องโหว่ตามลำตัวนำพาความรู้สึกเจ็บปวดมาสู่ทุกขเวทนา ของผู้พบเห็น

4.2.2 คุณภาพ (Balance)

คุณภาพ เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ คุณภาพ โดยทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนัก หรือแรงปะที่เท่ากัน แต่ในงานศิลปะ คุณภาพมีความหมายรวมไปถึงความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ ในรูปทรงหนึ่ง

คุณภาพในธรรมชาติเกิดขึ้นได้ 2 วิธีเช่นเดียวกับเอกภาพ กล่าวคือ เกิดจากการถ่วงดุลของ สิ่งที่ขัดแย้งกันและเกิดการรวมตัวหรือการซ้ำของสิ่งที่เหมือนกัน (ชะลูต นิมเสมอ 2531 : 128)

คุณภาพในผลงานชิ้นที่ 1

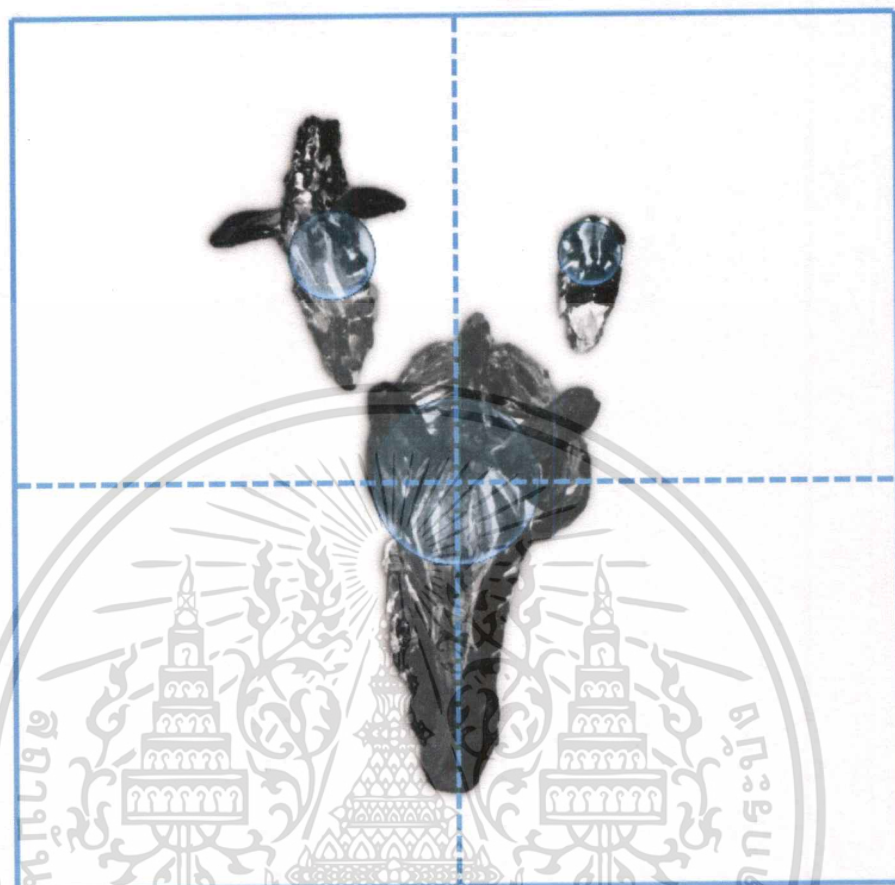

รูปภาพที่ 4.19 แสดงคุณภาพรูปทรง

ทำวงเส้นแกน (axis) แกนทางตั้งจะเห็นถึงความต่างของรูปทรงทั้งสองฝั่งโดยช่องทางด้านขวาจะมีเนื้อที่ปริมาตรเกินออกมามากกว่า เกิดความรู้สึกขาดความสมดุลจากน้ำหนักมวลที่ดูเทไปฝั่งใดฝั่งหนึ่งจนเกินไปเพราะตาของเราต้องการเห็นเส้นแกนกลางของภาพตามธรรมชาติแต่ถูกบังคับให้มองจุดที่อยู่เอียงไปจึงเกิดความขัดแย้งในใจสร้างความไม่ balance เป็นความตั้งใจเพื่อสร้างความรู้สึกของรูปทรงให้ดูมีชีวิตชีวามากขึ้น ผลงานใช้วิธีถ่วงความสมดุลของหน่วยที่มีขนาดเล็กแต่มีรูปทรงที่หน้าสนใจกับหน่วยที่มีขนาดใหญ่แต่มีรูปร่างธรรมดาเพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืน กันของรูปทรงโดยใช้พื้นผิววัสดุไล่ระดับจังหวะ และน้ำหนักทอนสีที่ใกล้เคียงกัน ให้เกิดความเหมาะสมพอดีของส่วนต่างๆ เห็นเป็นคุณภาพทางความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

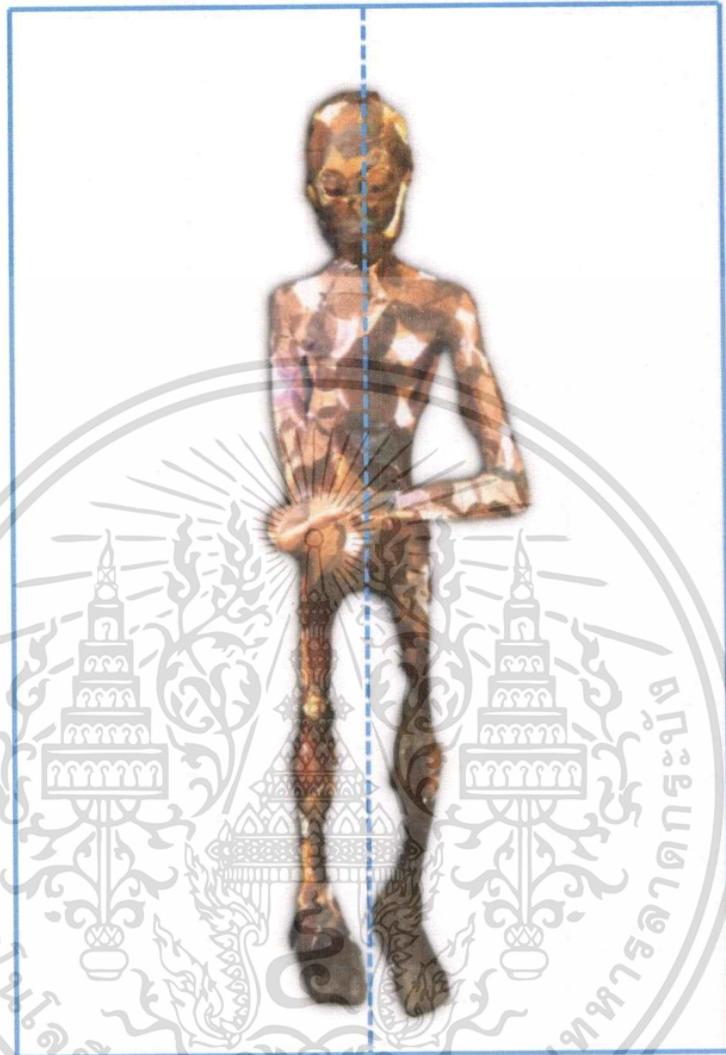
คุณภาพในผลงานชิ้นที่ 2

รูปภาพที่ 4.20 แสดงคุณภาพรูปทรง

หากลากเส้นแกน (axis) แนวตั้งกับทางราบลงบนภาพ จะเห็นมีตัวใหญ่เด่นชัดกว่าตัวอื่นๆ บนภาพด้วยขนาดและตำแหน่ง เพราะจุดนั้นอยู่ในแกนกลางของภาพทั้งทางตั้งและทางราบ เป็นคุณภาพที่ให้ความรู้สึกหยุดนิ่ง (static visual equilibrium) สายตาของเราจะไม่ยอมเคลื่อนไปไหนจะถูบบังคับให้ตรึงอยู่ที่จุดนั้นเพียงจุดเดียว ทำให้น้ำหนักถูกเหมาตรงบริเวณนั้นมาก แต่จะขัดแย้งด้วยรูปทรงจากม้าอีก 2 ที่เลื่อนไปตามแกนราบทางซ้ายและขวา กับสวนขาหน้าขึ้นเล็กที่ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งเส้นใดๆ ถึงแม้ระยะของแต่ละส่วนจะห่างกันไม่มาก แต่ขนาดของรูปทรงไม่เท่ากันภาพนี้จึงดูคุณภาพ ผลงานใช้วิธีถ่วงความสมดุลเพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนกันของรูปทรง โดยใช้รูปแบบทิศทางของรวดลายความเข้มข้นของแสง และน้ำหนักโทนสีให้เกิดความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ เห็นเป็นคุณภาพทางความรู้สึก

คุณภาพในผลงานชิ้นที่ 3

รูปภาพที่ 4.21 แสดงคุณภาพรูปทรง

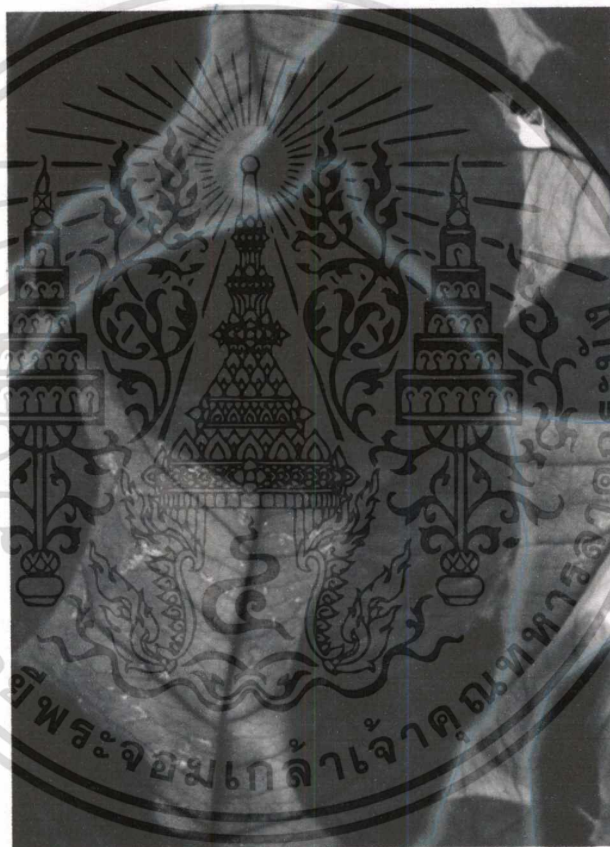
ทำวางเส้นแกน (axis) แกนทางตั้งจะเห็นถึงความต่างเพียงเล็กน้อยของรูปทรง ผลใช้ผิวจากวัสดุเพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืน กันของรูปทรง โดยใช้รูปแบบทิศทางของรวดลายนำหน้าหนักกับโทนสี ให้เกิดความพอมะพอดีของส่วนต่างๆ และการกระจายตัวกันเป็นหย่อมๆ ของจุดแสงในสัดส่วนที่พอมะพอดี สร้างให้เกิดเป็นคุณภาพทางความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 จังหวะ (Rhythm)

จังหวะ คือ การซ้ำที่เป็นระเบียบ จากระเบียบธรรมดาที่มีช่วงห่างเท่าๆ กันมาเป็นระเบียบที่สูงขึ้นซับซ้อนขึ้น การเกิดของจังหวะเกิดขึ้นได้จากจังหวะที่เกิดจากการเลื่อนไหลหรือการลำดับขั้นที่ต่อเนื่อง (continuous gradation) เป็นจังหวะของการเลื่อนไหลที่ต่อเนื่องของเส้น และการลำดับขั้นของน้ำหนัก สี และรูปทรง โดยไม่มีที่ว่างมากขึ้น (ชะลูด นิ่มเสมอ 2531 : 148)

จังหวะในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.22 จังหวะการทับซ้อนของโบไม้และน้ำหนัก

ผลงานสร้างความโดดเด่นด้วยองค์ประกอบย่อยๆ ของรูปทรงโบไม้แห่ง ใช้คุณลักษณะจากการซ้ำของวัตถุแบบเดียวกัน แต่มีขนาดรูปแบบที่แตกต่างกันการใช้จังหวะเลื่อนไหลต่อเนื่องของสีผสมกับจังหวะแบบก้าวหน้าและถดถอยของทัศนธาตุ มีการวางซ้อนของทิศทางที่อยู่เชิงและการกระจายของน้ำหนัก โทน อ่อน แก่ และเข้มบนพื้นผิวที่ตัดกันให้ความเปลิดเปลินกับสายตาสร้างความซับซ้อนทางอารมณ์และมีมิติ ทำให้สามารถสื่อออกมาได้ชัดเจนกว่ารูปร่างภายนอก

จิ้งหะในผลงานชิ้นที่ 2

1

2

ภาพที่ 4.23 หมายเลข 1. จิ้งหะและตำแหน่งของรูปทรง

2. จิ้งหะการทับซ้อนของใบไม้และน้ำหนัก

รูปทรงของม้าลายทั้ง 3 ตัว มีจิ้งหะของความเป็นเด่นจากม้าตัวแรกซึ่งถูกนำไปวางไว้บนพื้นและมีการผันแปรทั้งระยะตามขนาดกับรูปทรงอิริยาบถจากม้าตัวถัดไปซึ่งกำลังค่อยๆ จมลงไปในพื้นที่อย่างสมบูรณ์ นอกจากจิ้งหะที่เกิดจากช่วงห่างระหว่างรูปทรงที่นำมาซ้ำกันแล้ว ยังมีจิ้งหะของพื้นผิวจากการซ้ำของใบไม้ มีการเปลี่ยนแปลงของทิศทางและการสลับตัดของลายทางบนลำตัวม้า

จังหวะในผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.24 จังหวะการทับซ้อนของใบไม้และน้ำหนัก

ผลงานสร้างความโดดเด่นด้วยองค์ประกอบย่อยๆ ของรูปทรงใบไม้แห้ง ใช้คุณลักษณะจากการซ้ำของวัตถุแบบเดียวกัน แต่มีขนาดที่แตกต่างกัน การเปลี่ยนแปลงของทิศทางที่อยู่เพียงแต่มีชีวิตชีวาแม่ลายกับแบบรูป (motif and pattern) จังหวะภายในนอกแม่ลายที่ได้จากผิวของใบไม้จะดำเนินซ้ำๆ ไปได้ไม่มีวันจบเพราะมีแบบรูปของการซ้ำการเปลี่ยนแปลงแบบรูปจากการตัดผิววนออกที่มีอยู่บางส่วนออกกลายเป็นช่องโหว่ให้แสงลอดจะเกิดลวดลายและจังหวะใหม่สะกดตาจากความจำของมวลแสงระหว่างตัวแม่ลายเดิม เพื่อแสดงภาพภาพลักษณ์ที่กำลังเสื่อมของร่างกายมนุษย์ผู้นี้

4.2.4 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วน เป็นกฎของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับการสมส่วนซึ่งกันและกันของขนาด (dimensions) ในส่วนต่างๆ ของรูปทรงและระหว่างรูปทรง สัดส่วนเป็นเรื่องของความรู้สึกทางสุนทรีย์ภาพและของอุดมคติ การสมสัดส่วนนี้หมายรวมไปถึงความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมกลมกลืนของสี แสงเงา และทัศนธาตุอื่นๆ ด้วย (ชะลูต นิ่มเสมอ 2531 : 161)

สัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.25 แสดงสัดส่วนของรูปทรง

ตัวผลงานมีการตัดในสัดส่วนลำตัวด้านท้ายของกวางออกแล้วมีการนำรูปทรงของนกแสกไปใส่ไว้เหนือตัวกวางเป็นการนำสัตว์ทั้งสองชนิดที่ต่างก็มีนัยยะในตัวมันเองมาจัดวางโดยใช้รูปแบบนามธรรมตามจินตนาการในส่วนตอนกลางของผลงานเพื่อเชื่อมระหว่างรูปทรงทั้งสองให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวจนได้ความหมายและสัดส่วนที่ลงตัว

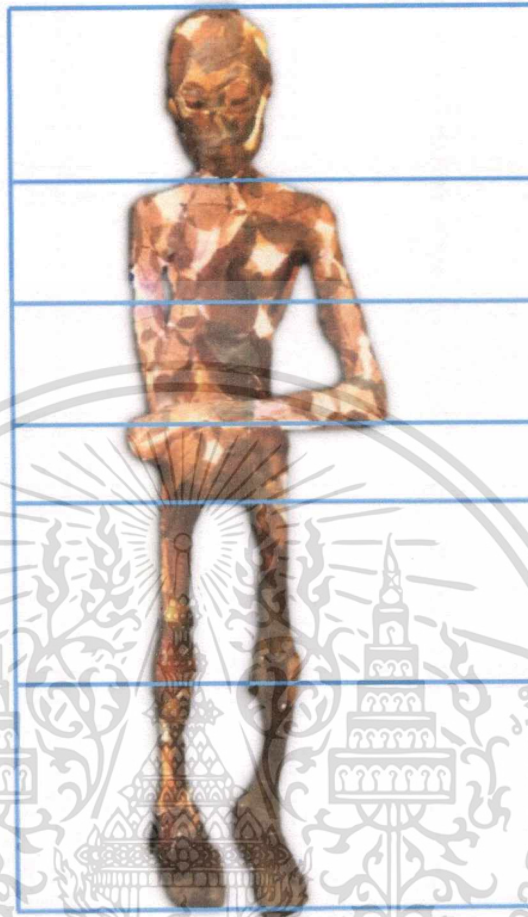
สัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.26 แสดงสัดส่วนของรูปทรง

ในผลงานชุดนี้มีการตัดในส่วนของลำตัวม้าเหลือไว้เพียงหัวกับคอให้มีลักษณะขนานพอดีกับพื้นเพื่อแสดงภาพจำลองของม้าลายที่แหวกว่ายเหนือผิวน้ำ อาศัยความสัมพันธ์ของที่ว่างระหว่างหน่วยสร้างพลังความเคลื่อนไหวในทางราบของทิศทางรูปทรงที่หันไปในทางเดียวกันตามแรงโน้มถ่วง เพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกถึงอุปสรรคความพยายามของกลุ่มม้าลายที่พยายามพากันไปให้ถึงฝั่ง

สัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.27 แสดงสัดส่วนของรูปทรง

ผลงานมีการปรับเปลี่ยนสเกลในสัดส่วนของตัวคนให้มีลักษณะเรียวผอมผิดธรรมชาติ และการขาดหายของผิวหนังเป็นส่วน โห่วล็กเข้าไป เป็นการลดและตัดทอนเพื่อมุ่งเน้นความไม่สมบูรณ์ในรูปร่างของสังขารมนุษย์กับการร่วไหลของแสงที่ออกมาจากรูปทรงเป็นจุดเด่นเกิดอารมณ์ความรู้สึกให้คล้อยตาม

บทที่ 5

บทสรุป

เรื่องของการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ถือว่าเป็นเรื่องที่อยู่คู่กับทุกสรรพชีวิตมาอย่างยาวนานการตายหรือการเสียชีวิตทางวิทยาศาสตร์เป็นกระบวนการทางชีวภาพของเซลล์ในร่างกายหรือศพของสิ่งมีชีวิตที่จะเริ่มเน่าสลายไม่นานหลังเสียชีวิตตามธรรมชาติปรากฏการณ์สามัญที่นำมาซึ่งความตายได้แก่โรคชรา การถูกล่า การฆ่าตัวตาย อื่น ๆ ซึ่งยังสามารถเกิดขึ้นได้อีกหลายปัจจัย ความตายในทางพระพุทธศาสนาชาวพุทธเรามีความเชื่อว่าความตายเป็นการดับของขั้นทั้ง 5 ประกอบด้วยรูป วิญญาณ สัญญาเวทนา และสังขารเมื่อขั้น 5 ดับคือกายกับจิตดับลง จุดนั้นเรียกว่าความตาย เป็นเรื่องที่ไม่มมีชีวิตใดหลีกเลี่ยงได้ สำหรับมนุษย์เรานั้นคือความกลัวและความทรนทาน คนเป็นจำนวนมากเรียนรู้วิธีรับมือและอยู่กับมันแต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะกล้าเผชิญกับสิ่งเหล่านั้น ทุกคนอยากมีชีวิตอยากแข็งแรง อยากสาว อยากสวย อยากหยุดเวลาเอาไว้ หลายคนหาสิ่งต่างๆ เพื่อนำมาจุนเจือสภาวะที่กำลังถดถอยลงของร่างกายคิดวิธีจะถนอมรูปกายเหล่านั้น ไม่ให้เป็น ไปแต่ท้ายที่สุดคนเราก็อหนีความจริงไปไม่พ้นจะยึดถือกระซอกแคไหนทุกชีวิตก็ต้องเดินมาสู่ปลายทางเดียวกัน

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ “เวลา สังขาร พันแปร” มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเสื่อมสภาพถดถอย หรือความแก่ชราของร่างกายที่มาพร้อมกับความตาย โดยเรื่องราวของการเปลี่ยนแปลงทางรูปกายภายนอกถูกนำมาเปรียบเปรยกับวัสดุใบไม้แห้งซึ่งเป็นวัตถุจากธรรมชาติได้ผ่านการสร้างสรรค์ทางกระบวนการศิลปะ และรูปทรงมาประกอบเข้าด้วยกันเนื้อหาได้กล่าวถึงวัตถุที่มาจากส่วนประกอบของพืชเป็นเสมือนตัวแทนของธรรมชาติแวดล้อมฤดูกาลและความผันแปรในระบบนิเวศ รูปแบบการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของสัตว์โลกนั้นไม่ต่างอะไรกับของพืช เพราะ 2 สิ่งนี้อยู่ภายใต้กฎของการเวียนว่าย ตาย เกิด ด้วยกันทั้งสิ้น รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานจึงมีต้นแบบมาจากอิริยาบถในเหตุการณ์ตามธรรมชาติรอบตัวอันเกิดจากชีวิตที่เรามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยผลงานชุดนี้ได้หยิบเอาอิริยาบถของทั้งคน และสัตว์มาเพื่อให้ความหมายในตัววัสดุกับรูปทรงสร้างความรู้สึทางอารมณ์ความเป็นไปในวัฏจักรสังขารได้อย่างลงตัว

ในระหว่างการค้าเนื้องานข้าพเจ้ายังได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับความแข็งแรงทางโครงสร้างของชิ้นงานที่มีความเปราะบางมาก อันมาจากผลงานต้องการความโปร่งบางเพื่อเล่นกับแสงไฟภายในดังนั้นจึงเกิดความขัดข้องทางความแข็งแรง และมีการแก้ไขปรับปรุงในช่วงท้ายหลัง

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน สังขารต่อชีวิต
 เทคนิค ใยไม้แห้ง, สีสผสม
 ขนาด 170 x 100 x 90 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน สังฆารแห่งการคืนชน
 เทคนิค ใบไม้แห้ง, สีสผสม
 ขนาด ผันแปรตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน สัจจารอันเป็นทุกข์

เทคนิค ใบบัวแห้ง, สีสผสม

ขนาด 161 x 46 x 30 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ฉัตรรัชช อรรถปักษ์,2552,องค์ประกอบศิลปะ:บริษัทวิทยพัฒนา จำกัด สำนักพิมพ์ผู้ผลิต
คำรา
ชอุค นิ่มเสมอ,2534,องค์ประกอบศิลปะ,กรุงเทพฯ:บริษัท โรงพิมพ์พัฒนาพานิช
ฝ่ายชุมชนและผู้ค้อยโอกาส สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ,[Online],เข้าถึง
ได้จาก:http://nstda.or.th/rural/public/100%20articles-stkc/52.pdf
- GoodlifeUpdate , 2018,มีชีวิตรอยู่เพื่ออะไร 5 เรื่องที่ต้องคิดในขณะที่ยังมีชีวิตรอยู่
[Online],เข้าถึง ได้จาก:https://goodlifeupdate.com/healthy-mind/dhamma/117110.html
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี,2561,ศิลปะนามธรรม,[Online],เข้าถึง ได้จาก:
https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B8%B0%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%98%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A1
- ศ.นพ.มาโนช หล่อตระกูล, 2018,โรคซึมเศร้า,[Online],เข้าถึง ได้จาก:
https://goodlifeupdate.com/healthy-mind/dhamma/117110.html
- ศิลปะทัศนแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) | kitzmidnight,2554,[Online],เข้าถึง ได้จาก:
https://kitzmidnight.wordpress.com/2011/09/26/%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B8%B0%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%B4%E0%B9%81%E0%B8%AA%E0%B8%94%E0%B8%87%E0%B8%9E%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A1/
- สังขาร,ปฏิจางสมุปบาทกระบวนธรรมของการเกิดขึ้นและดับไปแห่งทุกข์,[Online],เข้าถึง
ได้จาก:http://www.nkgen.com/731.htm
- อ.อิทธิพล ตั้งโฉลก ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ พ.ศ.2551,[Online],เข้าถึง ได้จาก:
https://mymondaysite.wordpress.com/2016/03/23/%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9E%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%94%E0%B9%81%E0%B8%99%E0%B8%A7-abstact-%E0%B8%94%E0%B8%B9%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%84%E0%B8%A3%E0%B8%96%E0%B8%B6/
- Garret Kane,[Online],เข้าถึง ได้จาก:http://garretkane.com/work
- Giant Dragons Made Out Of Driftwood By James Doran-Webb, 2019,[Online],เข้าถึง ได้
จาก: https://www.demilked.com/sculptures-driftwood-dragon-wyvern-james-doran-webb/
- James Doran-Webb | The Sculpture Park | All Year Exhibition,[Online],เข้าถึง ได้จาก:
https://www.thesculpturepark.com/james-doran-webb/

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาย ฐานัฐ นาคสุวรรณ
เกิด 2 สิงหาคม พ.ศ.2539 กรุงเทพฯ
ที่อยู่ บ้านเลขที่ 95/62 ถนน ปัญญาอินทรา เขต คลองสามวา แขวง บางชัน
 กรุงเทพฯ

การศึกษา

2552 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร.ร.ทราชนิติศเบญจมะราชาลัย
 2555 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยช่างศิลป์ลาดกระบัง
 2558 ระดับอุดมศึกษา ภาควิชาประติมากรรมคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เกียรติประวัติและรางวัลที่ได้รับ

2557 - ได้รับรางวัลชมเชย ประเภท เครื่องเคลือบดินเผาหลักสูตรศิลปกรรม

